

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே காணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியானது அநுபந்திகள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாற்பரியத்தையும் ஸாசமாக வெடுத்துத் தொகுத்து மனவானமாமுடிகளால் இத்திவ்யப்பிரபந்தம் அநுபாசாமரமாயும் அந்தாதித் தொடைவரமாயும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாதலால் இதற்குத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிவென்று திருகாமமாயிற்று.

உலகில் எத்தனையோ பிரபந்தங்கள் அவதரித்திருந்தாலும் இப்பிரபந்தத்திற்கு நிகரான தொன்றில்லை யென்பது மாச்சுடியமற்ற அநுபவாஸிகர்களின் வித்தரக்தமாகும். * அல்லும் பகலும்புபிப்பார் தக்கனாகுச் சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் நல்ல மனவான மாமுவிவன் * என்று இப்பிரபந்தத்திற்குத் தனிவன் அமைத்தது சாலயும் பெருந்தும். சொல் நோக்கும் பொருள் நோக்கும் தொடை நோக்கும் மற்ற எங்கோக்குந்நான் இலக்வெமரகவும் இலக்கணமாகவும் அமைத்தது இத்திவ்யிவப் பிரபந்தம்.

திருவாய்மொழியீதுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையவும் முதற் சொல்லே இப்பிரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பாசாதத்திற்கும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது; அதுவும்ல்லாமல் அந்தாதித் தொடைவரமாயும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது, பாசாதோதும் நீம்மாழ்வாரருடைய திருகாமமும் துதியுடன் அமைய வேணுமென்பதும் இதில் ஒரு நியமமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

கம்மாழ்வாரருடைய திருவாய்மொழியும் அந்தாதித் தொடைவரமமைந்ததெயாயினும் ஒவ்வொரு பாசாதத்தையும் முடிப்பது அவருடைய இஷ்டப்படியே இருந்தது. இன்னசொல்லித்தான் பாசாதத்தின் முடிவிலே அமைக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் எந்த அந்தாதிப் பிரபந்தத்திற்கும் இல்லையன்றோ. முடித்த சொல்லியே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் மாத்திரமேயன்றோ அந்தாதிப் பிரபந்தங்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றந்தாதி அவ்வளவே யன்றிக்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிக்குஞ் சொல்லிலும் நிர்ப்பந்தமுடையதாயிற்று. ஆகவே இப்படி அகிசயம்மிருத்த பிரபந்தமொன்று இதுவரை தோன்றியதாயில்லை, இனித் தோன்றவுள்ளவை முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகக்கொவ்வொன்றுக்கும் உபிரான வருத்தை யெடுத்து அமைத்திருக்கும்முது பார்த்தாலோ அது கெஞ்சால் நிகரப்பரிதால்.

இத்திவ்யிவப் பிரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான விவாக்கியானத்தையும் கொள்ளும். என்னென்ற, திருவாய்மொழியின் ஸாசமாக அமைந்த பிரபந்தமாதலால் அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் பெருமபதும் இதில் விவரிக்கத் தருமாதலால். ஆனாலும் கெஞ்சில் எளிதாகத் தேக்கிக்கொள்ளவுரியதம்படி. பதவுளையும் பொழிப்புகளையும் எழுதப்படுகின்றன.

பதி:

தீயர் திருவாய்மொழி சாணம்.

மணவாளமாமுனிசு அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(புதி காஞ்சி பிரதிவாதி பவங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய பதவுரை பொழிப்புரைபுடன் கூடியது.)

(தலையிளங்கண்.)

அல்லற்பகலு மனுபலிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுக் தொகுத்துரைத்தான்—உல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

அத்தும் பகலும்	{ இலவும் பகலுமாயின எம் பொழுதும்	மாறன் மறைக்கு	{ கம்மாழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திரு வாய்மொழிக்கு
அனுபலிப்பார்	{ (கொஞ்ச குவாரும்படி) அதுபலிக்க விரும்பு மவர்கட்காக,	தணவா நூற்றந்தாதி	{ மிகவும்பொருத்தின் துத் தந்தாதிமைய
சொல்லும் பொருளும்	{ (தினிமையான்) சொற்க கையும் பொருள்களை பும்	தொகுத்த உரைத்தான்	{ கங்கிராமாள் அருளிச் செய்தார்.
கல்ல மணவாள மாமுனி வன் தான்	{ கன்மைபொருத்திய மண வான் மாமுனிசு	*(இதுவேசங்குத் தஞ்செமென்.)	

மன்னு புகழ்ச்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னுளா ஷட்பொருள்கள்தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாக் தேனை
ஒருவா தருத்துகேஞ்சே யுற்று.

கொஞ்சே	மணமே!	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மன்னு புகழ்ச்சேர்	{ கிளைபெற்ற கீர்த்தியை புணையான	திருவாய்மொழி நூற்றந்	{ திருவாய்மொழி நூற்றந்
மணவாளமாமுனிவன்—;		தாதி ஆம் தேனை	{ தாதியாகிற தேனை
தன் அருளால்	தமது இருபையினுவே	ஒருவாது	{ இடைபிடாமல்
உன் பொருள்கள் தன்	{ ஆழ்ந்த அருத்துக்கள் அமைபும்படி	உற்ற	{ வலன்நி
ஹுடனே		அருத்த	{ பருகிக்கடவை.

பிரபந்தாரம்பம்

- உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
- உயர்வேத நேர்கொண் ணோத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
- வேளாகவே விளையும் வீடு.

மயர்வு ஏய் பான்	மயர்ந்தி போருத்திய பாம்புகுடிநுடைய	உரைத்த	அருளிச்செய்த,
படி உன்னத எல்லாம்	{ மயர்வு எவ்வாறு மிகுப்பவற்றை உயர் கூறும்	{ மயர்வு ஏதும் வராமல்	{ செய்த அருளுள்ளும் தலைகாட்டாதபடியாக
தான் காண்டு	தாம் ஸாக்ஷாத்கரித்த	மாளிடஞ்ச	மாளிதர்னை
உயர் நேதம் மேர்	{ உயர்ந்த ப்ரமாணம் உயர் கருவியின் சான்று யாகவே	வாழ்விக்கும்	உண்ணிவிப்பித்தருவின
சொன்னு		மாறன்	சம்மாழ்வாருடைய
		சொல் வேர் ஆச	பூதிஸ்திபடியாக
		வீடு விளையும்	யோசுமுண்டாகும்.

***—முதல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய பதத்துவம் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆமையு வாயவையாய் தின்றவவர் * என்றும் * முழுதுண்ட பாபான் என்றும் அறிபொதையாய்கின்ற பான் என்றும் பதவ்யமெய்யிற்று இதித் சொன்னது.

மயர்வு ஏதும் வராமல் = ஆழ்வாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போக்கினான்; ஸம்ஸாரி களுடைய மயர்வை ஆழ்வார் போக்கினான் என்க. அடியோடு ஞானமே வில்லாமையும், ஒன்றை வேறொன்றாக அறிகையும், அதுவே இதுவேவென்று ஊத்தேற்றக்கொள்ளுதலும், தெரித்ததை மறத்தொழிதலுமாகிற இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மாளிடர்க்கு வராமல் பூதிஸ்திசெய்த தத்தருளி ஆழ்வார் வாழ்வித்தாரசயிற்று.

மாறன் சொல்வேராகவே விளையும் வீடு = மேர் இன்றி கிருஷ்ணம் கிளம்பாதவாறுபோல, ஆழ்வாருளிச்செயலின்றி மோகனம் விளையாதென்று காட்டினபடி. (அ)

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் காரணன்தான் *
நாடு லெத்தாலுடைய கன்குரைக்கும் *—நீடுபுகழ்
லன்குருகூர் மாறன் இந்த மாகிலத்தோர் நாழ்வாழ் *
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

நீடு புகழ்	பெரும் பு ளையுடைய கூறும்	மற்று எவையும்	{ (பகவத்கீதையத்தவிர)மத் தெய்வாவற்றையும்
கன் குருகூர்	{ உண்பத்தையுடைய திரு மகரியில் திதவருவன் சித்தவருமா	வீடு செய்து	வீட்டு
மாறன்	சம்மாழ்வார்	மிக் புகழ்	மிகுந்த புகழுடைய
இந்த மா கிலத்தோர்	{ இப்பெரிய பூமியினான் வர்கள்	காரணன்	காரணனானது
தாம்		தான்	திருவாழ்க்கை
காழ்	உண்ணிவிப்பதற்காக	நாடு	உலகத்தொல்லாரும்
பண்புடனே	கிருணபயுடனே	உலத்தால் அடைய	{ பக்தியுடன் ஆசரிக்கு மாறு
பாடி அருள்	பாடியருளின்	என்று உரைக்கும்	என்றாக உபதேசிக்கும்.
பத்த	{ (வீடுவின்முற்றவென்ற தொடங்கியுடன்) பத் தப்பாசகங்களானவை		

*** எம்பெருமானைப் பணிப்பதற்கு இடைபூரூபம் அறங்காச தேறுவாய்ப்புள்ள எல்லா வற்றையும்கூட, கல்பாணகுணங்கள் திறந்த பூதிமந்தாராயணனுடைய திருவாழ்க்கை உலகம் முழுவதும் ஆசரித்து உண்ணிவிக்குமாறு சம்மாழ்வார் பரம கிருணபயுடன் உபதேசித்த பதிகம் * விடுமியின் முற்றவென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடைவோர்க் தென்றும் பரணெளிய ளும்பிற்ப்பால் *
முத்திதரும் மாகிலத்தீர் மூண்டவன்பால் *—பத்தீசையு
மென்றுரைத்த மாறந்தனின் சொல்லாற்போம் * கேடுகச்
சென்ற பிறப்பைமஞ்சிறை.

(க)

பால்	வர்க்கெச்சுவர்	பத்தி செயும்	(அவன் பக்கலிலே) பத்தி
பத்துடைவோர்க்கு	பத்திவாங்குருக்கு		யைப் பன்னாறுக்கொள்;
என்றும்	எக்காணும்	என்று உரைத்த	என்ற உபதேசித்
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	மாறன் தன்	தருகின்
எனியன் ஆம்	ஸூலபனுவன்;		ஆழ்காருடைய
முத்தி தரும்	{ மோஷத்தையும் தந்தரு ருவன்;	இன் சொல்லால்	{ இனிமையான அருளிச் செயலான இத் திரு வாய் மொழியினால்
	(ஆதலால், அவன் அவதரிப்பதற்குரிய)	கேடுக சென்ற பிறப்பு ஆம் அம் கிறை போம்	{ இளமாகத் தெரபந்த வந்த பிறவி யாகிய கடுஞ் சிறை கிறையும்.
மாகிலத்தீர்	{ (இந்தப்) பெரிய நிலை எத்திலுள்ளவர்களை!		
மூண்ட அன்பால்	{ கெட்டுக்கொழந்த பீரோத் தடவோ		

***—எம்பெருமான் பத்திவாங்குருக்கு அவதரித்து எனியனும் முத்தியு மளிப்பானு
கைவரலே அவன்நிறந்துப் பத்தி புரியுங்கொளென்று உபதேசித்த*பத்துடைவாய்வாய் கிருவாய்
மொழியை அதுவந்திக்கப்பெற்றும் அகாநியான வையாசபந்தத்தில்கின்றும் வீடுபெறலாகு
மென்றாசாதிற்று. முத்தி—முத்தி. "மூண்டு அவன் பால்" என்றும் பரிப்பாருளர். அவன்
பால் அவகாழித்து எந்தப்படி.

...(க)

அஞ்சிறையுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிரந்து *—விஞ்சு
கலங்கியதம்மாறனிற்கே காயகனைத்தேடி *
மலங்கியதம் பத்தி வளம்.

(ச)

மாறன்	மேலாழ்வார்,	இசைத்	வேண்டி கொண்டு
அம் கிறைபு புட்கள்	{ அழியவிறகுனை யுடைய (காரை முதலிய) பற வைகளை நோக்கி,	விஞ்சு	பிசைம்
நீர்	{ நீக்கன்	கலங்கியதம்	கலங்குவித்ததும்.
ஆழியானுக்கு	{ கந்தாப்பொதன் பக்கல்	இந்தே	இங்குவந்திலே
என் செயலை	{ வே சொன்று	காயகனை	{ காயகனை எம்பெரு மான்
சொல்லும்	என் மடியை	தேடி	தேடி
என	தெரிவிப்புகள்	மலங்கியதம்	கிறைதருமியதம்
	என்று	பத்தி வளம்	{ பத்தியின் பெருமை வளம்.

***—இப் பாகாததினான், * அஞ்சிறையாமடநரசாய் என்னு மிறநிருவாய்மொழியின்
பரமேயத்தையும. இத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் பெண்ணிறமை பெயர்நிக் து னாவிட்ட
மைக்கு உரிய உபபத்தியையும் சென்றது அருளிச் செய்தாராசரிந்து.

(ச)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றங் கூடுருவ வேளாந்து *—தளர்வுற்று
நீங்குகின்றமாரனைமால் நீடிவகுசிலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து.

(இ)

ஊம் மிக்க மரல்	செய்வத்தால் மிகுந்த எம்பெருமானுடைய	நீக்க நிலை	{ (எம்பெருமானை விட்டு) நீக்கவேண்டுமென நிலைத்த
பெருமை	{ (நீத்யனாகிரிசாதத்தை மூ தலைய) பெருமையும்	மாந்திரை மரல்	ஆழ்வாரை ஸர்வேசுவரன்
மன் உயிரின் தன்மை	ஆதமாவீனுடைய		
உணம் உற்று அங்கு	கைச்சிறுமும்	நீடு இவரு சேவத்தால்	{ கொடு வினங்குதலான (தனது) சேவனத் தினம்
காடுருவ ஓர்ந்த தன்மூற்ற	{ உப்புருத்த ஆசாப்சி செய்த	பரிந்து பாங்குடனே சேர்த்தான்	{ கப்போதரித்த சன்ருக அனைத்துக்கொண்டான்

“... பெருமையில் தலைநின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைநின்ற நாமோ அணுகு
வது!” என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கப்பார்த்தார் ஆழ்வார்; அப்போது
அவர்க்கு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சேவனத்தைக் காட்டி, அந்த குணத்திலிருப்பது ஆழ்
வார் எம்பெருமானோடு பொருத்திப்படியைப் பேசின * வளவேழுமுகு திருவாய்மொழியின்
பிரசுமையந்தை இப்பாட்டினால் வெளியிட்டராயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திசியு; உளமுற என்பது. “செயல் திரியினும் பொருந்திரியா
வினைக்குறை.” ... (8)

பரிவழி லீசன்படியைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல ஞாநனைக் கேன்று * —உரிமையுடன்
ஐதியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னில்வுலகில் *
பேதைவர்கள் தங்கள் பிறப்பு. *

(க)

பரிவழி இல் நான்	தேவயானமற்றவனான எம்பெருமானுடைய	உரிமையுடன் ஒளி அருள் மாறன்	ஒளியைத்தோடு அருளிச்செய்த சமமாய்வார்
படியை	{ (ஆரதிப்பதற்கு எளி யன் என்கிற) பா காததை	இ உலகின் பேதைவர்கள் தங்கள் பிறப்பு	இவ்வுலகத்திலுள்ள பாமரவானுடைய பிறவியை தொலைத்திட்டார்.
பண்புடனே பேசி	அழகை அருளிச்செய்த (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு		
ஆரதிகாக்கு அரியன் அவன் என்று	{ அருமையானவ என் வன் என்று (இவ்விஷ யத்தை)	ஒழிவித்தான்	

“... ஸர்வேசுவரன் அவர்ப்பத மமஸ்தகமனாகையாலே நாம் இட்டதுகொண்டு நிறையவேண்
கியவனல்லனாதலால் அன்போடு நாம் இடுவது அணுவளவேயவரினும் அதுதன்னைவேனென்று
பரம திருப்பதியடைகிருனென்பதைத் தெரியிக்கின்ற முதத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆரதா
ஸைகையந்தை ஆழ்வார் * பரிவழிவிசேஷமென்றும் திருவாய்மொழியிலுள்ளிச்செய்து இத்தகைய
திருவாய்மொழியை உபகரித்தலதனால் போன்ற அறிவிசேஷனின் பிறவித்துன்பத்தையும் போக்
கியருளினாயிற்று என்பதாம். ... (க)

பிறவியற்று நீள்விகம்பில் பேசினப் முய்க்கும் *
நீரமளிக்குத் சீவத் திருமால் * —அறவினியன்
பற்றமவர்க் கேன்று பகர்மாறன் பாதமே *
உற்றதுனை யென்றளமே போடு.

(எ)

உன்மே	செஞ்செறி	பந்துமலர்ம்கு	தன்னைவந்த பணிபுமவர்
பிறநி அற்ற	ஐன்மலம்பந்திடுத்து		கட்டு
கீள் விசம்பில்	{ பாமாகாசமென்றிற் பாம	அந் துலிபன் என்று	{ மிகவும் போய்ப்புவிருப்ப
	பதத்தின்		என்று
பேர் இன்பம் உய்க்கும்	{ பாமாகந்த மதுபயிக்குத்	பகர்	அருளிச்செய்த
திறம்	திறத்தை	மாறன்	கம்மாழ்வாருடைய
அளிக்ரும் செல்	{ அநர்வயிச்சுவல்ல வல்	பாதமே	திருவடிவனே
திருமால்	பாவமுடைய	உற்ற அநன் என்று	(உமக்கு) பரப்பமான
	எம்பெருமான்		அநையென் துகொண்ட
			விவரத்துசெய்த பணி.

தடு

* * * — எம்மொழிமெய்க்குந் திருநாட்டில் நித்யாகந்தமதுபயிச்சப் பெருவ
நான் பேற்றையன்கவல்ல எம்பெருமானுடைய ஆசிரயணமானது வருந்தமாக இராமல்
பிசுவும் இனிதாகவேயிருக்குமென்று ஆசிரயணத்தின் போக்யதைவை * பிறநிந்துயரத்திருவாய்
மொழியிலே யருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்கும் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (அ)

ஓமேனஞ் செய்கையுரை ஒன்றிரில்லாதாருடனே *
கடிகடுமொ ஸடினமகொள்ளுநிலை * — காடறிய
ஒர்ந்தவன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென *
எய்க்குநிற்கும் வாழ்வா யினவ. (அ)

தடு	இதாலிவயல்களின்வினா	அடிமைகொள்ளும் நிலை	{ அடிமைகொள்ளும்
மனம்	கது ஒடுகின்ற		ருணத்தை
செய்கை	செஞ்சும்	காடு அறிய	கட்டார் அறிபுமது
உரை	சாயமும்	ஒர்க்கு	ஆராய்ந்து
	வாகரும் (ஆவிய திலை)	அவன் தன் செம்மை	{ அப்பெருமானுடைய
ஒன்றி நில்லாதாருடனே	{ ஒருவழிப்பட்டு நிந்தப்	உரைசெய்த	ருணத்வ ருணத்தை
	பெருந் கோணம்	மாறன் என	அருளிச்செய்த
	பொருந்திய எம்மொழி		{ ஆழ்வார் என்று அநவன்
	கொண்டு		நித்தயவாயிலே
உடி	சென்ற	வாழ்வு ஆம் திலை	{ கம்மாழ்வாருடைய
செருமால்	காடுவெச்சவன்	எய்க்குநிற்கும்	வாழ்ச்சிகள்
			பொருந்தி நிலவிற்கும்.

* * * எம்பெருமானை ஆசிரயிக்குமவர்கள் மனமொழிமெய்க்களில் வேறுபாடுடையவர்க
ளாகச் செவ்வைக் கேட்காது எம்மொழிமெய்க்கையாலே அவர்களோடு பரிமாறுவது எம்பெருமா
னுக்கு இயலுமொ என்கிற சுவை நீக்குமானது, கீர் ஏறுற மேடுகளிலே எதையேனுஞ் செய்து
கீசேத்துமாபோலே இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடு தானே தனக்குச் செவ்வையாய்ப்படி
அவர்களோடே கூடிப்பரிமாறும் ருணத்வ ருணத்தை * ஓடுமபுன் திருவாய்மொழிமுதந்தாலே
வெளியிட்டருளின கம்மாழ்வாரை அநவன்கித்தவெ நமது வாழ்ச்சி நிலவிற்கு மென்மை. (அ)

இவையறிந்தோர் தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவையவங்கன்தோறுமணையுஞ் — கவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வந்தால் மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொற்றான் கஞ்சென்னி போகும். (அ)

(அ)

திலை	{ நித்திருவாய்மொழி	அறிந்தோர் தம் அளவில்	அறிந்தவர்களின் பகையில்
	களில் அதுபயிக்கப்	சுதன்	எம்பெருமான்
	பட்ட திருக்குணங்களை	உவந்த	திருவுள்ளமுடைய

ஆற்ற	பொறுக்கப்பொறுக்க	மாறன்	ஆழ்வார்
அவயவங்கள் தோதும்	(ஒவ்வொரு அவயவமாக)	பேசின்	அருளிச்செய்த
அணையும்	எல்லா அவயவங்களிலும்	சொல்	(இந்தத் திருவாய்மொழி யாதெ) பூதீசாதிக்தியை
எனவு அதனை	உண	பேசு	(எனம்) உச்சரிக்க
பெற்ற	தாந்தை	மால்	ஸாவேச்சகரனுடைய
ஆர்வத்தால்	அடைந்த	பொன் தான்	அழுவிய திருவடிதன்
	(அவனாம் அடைந்த)	எம் சென்னி	மமது தலைமீது
	இளரிமையினும்	பொரும்	வந்தசேரும்.

*** — இவை என்றது சீழ் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அதுபயித்த குணக்களை யாம். பாத்வம், பஜுவ்வம், சொளஸ்யம், அபராதஸதந்தம், ஸௌசீல்யம், ஆசாதிகக் கெனிமை, பாம்போக்பகை, குறுந்ரவம் என்றே திருக்குணங்கள் சீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆழ்வாரால் அதுபயிக்கப்பட்டன வாதலால் அக்குணக்களை இவை என்று கீர்த் தேகிக்கிறபடி. அக்குணக்களை அறியுமவர்களுக்கிறத்திலே எம்பெருமான் ஸத்துஷ்டனுப்ப் பொறுக்கப் பொறுக்க ஸகல அவயவங்களிலும் ஸம்ச்சிலேஷிப்பன் என்று ஒன்றுண்டே, அப் பெற்றை ஆழ்வார்பெற்று அதுகுணண்டான ஆனந்தம் புதுவெள்ளமிட்ட சொல்லாகிய இவையு மவையும்திருவாய்மொழியை ஒதுவாரது சொல்லித்திட்டில் ஸாவேச்சகரனுடைய திருவடிகள் வந்து சேருமென்றாபிற்று.

* இவையறிந்து ஓர் தம்மளவில் " எனப்பிரித்து இயற்றையறிந்து ஓர் கின்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்மளவிலே என்று முறைப்பாருரை. (அ)

பொருமாழி சங்குடையோன் பூதலத்தே வந்து *
தருமாறே ரேதுவறத் தன்னை * — திரமாகப்
பார்த்துரைசெய் மாறன் பதம்பணிக வேன்சென்னி *
வாழ்த்திகே வேன்னுடைய வாய்.

(அ)

பொரும்	{ (பகைவரீது) யோர்	தாம் ஆ	ஸ்திரமாத
ஆழி	{ புரியாவித்தி	பார்த்த	ஸாக்ஷரீத
சங்கு	{ திருவாய்மொழியும்	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடையோன்	{ (திருக்கையில்) உடைய	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
பூதலத்தே வந்து	{ எம்பெருமான்	பதம்	திருவடிகளை
தாமது அற	{ இப்புவியில் வந்தவர்த	என் சென்னி	என்றே
தன்னை தரும் ஆ	{ ஒரு நேரதவழியில்வரல்	பணிக	வண்ணுரை;
	{ [சீர்தேறாமலாக]	என்னுடைய வாய்	என்று வரக்கூறாத
	{ (அடியாரீச்சுத்) தன்னை	வாழ்த்திகே	{ (அத்திருவடிகளுக்கே)
	{ (அதுபயிக்க) தருகிற		{ மக்களா சாலானகுடையக.
	யடியை		

*** சீழ்த்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வந்து ஸர்வவக ஸம்ச்சிலேஷம் செய்தருளினபடி யை அதுவந்தித்த ஆழ்வார் * இப்பேற்றுக்குத்தருதியாக தம்மால் செய்யக்கூடிய உபாயம்சம் உண்டோ * என்று ஆராய்க்குபார்த்தவனில் ஒரு ஸாதகமுயின்னியே கிரீற்றேறுதமாத விசேஷ கடாஷத் செய்தருள்கிற எம்பெருமானுடைய இயல்வு என்பதைக் கண்டறிந்து அம்விஷயத் தைப் * பொருமா நிற்படை யென்னுந் திருவாய்மொழியினருளிச்செய்த சென்றநாபிற்று. (அ)

வாயுத்திருமால் மறையநிற்க * ஆற்றமை
போய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய் *—தூய
அறிவாதவற்றோ டிணைத்துத் துறான் *
சேறிவாரை னோக்கும் திணறிந்து.

(கக)

வாயுத்	{ (அடியார் அது பவிக்க வாய்ப்படி) கிட்டுவதை வாயிய ஸ்வபாவமாக வாயுடைய சீரியப்பதியான எம்பெரு மான்	தூய அறிவாதவற்றோடு	{ (அசேதனங்கள் எவ்வகையா லே தம்முடைய அக் சத்தை) ஆராய அறி வாதவற்றை கட்டிக்கொண்டு
திருமால்		அணைந்து	
மறையநிற்க	{ (கண்ணுக்குப் புலப்படா மல் மிளிர்ந்து) மறையந் திருக்க (அருளுவீல)	அழுத	{ (அவற்றை எல்லாம் தங்கிக ளாகக்கொண்டு)
ஆற்றமை		மறையன்	அழுத
போய் விஞ்சி	{ சோகம் அதிகரித்து	சேறிவாரை	{ தம்மை வந்து பணிபு மலர்களை
மிக்க புலம்புதல் தூய்	{ மிக்கவும் அழும்படியான கிராமம் னோக்கு	திணறித்து னோக்கும்	{ திடமானக் கடவுட்குத் தருள்வர்.

***—மேன்மை கீழ்மை வடிவமுடைய ஆயை மூன்றும் குறைகின்றியே உண்டாய், அவ
தரத்தில் பிற்பட்டவர்களு மிழக்கவேண்டாதபடி முயல்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸ்தல
மான அர்க்காவதாச நிலங்களுட் கிறந்ததான திறக்குதற்குடியிலே அதுபவிக்க ஆகைப்பட்டுக்
கொடையாமையானே கண்ணுஞ்சுழியிட்டு, காசா அன்றில் கடல் வாடை வானம் மதி இருள்
கழி விளக்கு முடிவான உலகப் பொருள்களும் தம்மைப்போலே பகலத் திரைத்தரலே கோவு
படுதேனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் கோவுபட்டுச் செல்லுதற்படியைப் பேசினது
* வாயுத்திரையுக்கு உட்கொடு திருவாய்மொழி. இன்னமும் கிலைக்கணமான நிலைமையையடைந்த
ஸம்மாழ்வார் அடியார்களை பகலத் திகிலேஷம் கோவாதபடி பரிபூரண கடவுட்குத் செய்தருள்வ
செய்ததாயிற்று.

(கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை *
நண்ணி யவதாரத்தே நன்குரைத்த * வண்ணமறிந்து
ஆற்றர்கள் யாவர் அவறடிக்கே யாக்கவர்பால் *
உற்றுரை மேலிடாதுன்.

மாறன்	ஈம்மாழ்வார்	அறிந்து	தெரித்துக்கொண்டு
திருமால் பரத்துவத்தை	{ எம்பெருமானுடைய பரத்துவத்தை	அவர் அடிக்கே	{ அவ்மாழ்வார் திருவடி லேயே
அவதாரத்தே நண்ணி	{ அவதாரத்தில் அதுபவி த்த	ஆற்றர்கள் யாவர்	{ எடுபட்டிருப்பவர் யாவதோ,
திண்ணிதா ஆ கற்று	திடீராகவும் கங்குலம்	அவர்பால் உற்றுரை	{ அவர்களிடத்தில் பவிக்க திருப்பவர்களை
உரைத்த வண்ணம்	{ அருளிச்செய்த நிலைபு	என் மேலிடாது	{ தோலஸம்பந்தம் கொடுத்து.

***—திண்ணன் விட்டுப்படுகத்தில் ஆற்றவாசருளிக்கெய்த பகலத் பரத்துவத்தை அறித்து
கடுபட்டிருப்பவர்களுடைய ஈம்பந்த ஈம்பந்திகளும் வாழப்பெறுவர் என்கிறது. "திண்ணி
தாம் மாறன்" என்று மிளிர்ந்து மாறனுக்கு கிசேஷமானமாக்கியுரைப்பாருமுளர். பரத்யே
பரத்துவவிஷயமான * உயர்வற வயர்வலத்திற் காட்டில் இத்திருவாய்மொழிக்குண்டான வாகி விளக்

குதற்கு 'அவதாரத்தோகண்ணி' என்று. கிபவாதாரங்கனிற் பொலிந்த பாத்வத்தைப் பேசினது * திண்ணையிடப்பதிக்கமென்க. ஆங்கு—அகச. "அவதாரத்தே அற்றூர்கன் பாவர்" என்று, கொண்டுவிட்டுப்பொருள்கோள். ... (கஉ)

ஊழைமறவேவந்து உள்கலந்த மாலினிணை
யானது * அனுபவித்தற்காந்துணைய *—வாணில்
அடியார் குழாங்கூட ஆகையற்ற மாறன் *
அடியாகுடன் நெஞ்சே வாடு. (கஉ)

நெஞ்சே ஊழை அற வந்து உள்கலந்த மால் இனிமை ஆனது அனுபவித்தற்கு ஆம் அணை ஆ	மனமே ! குறைவற வந்து அத்தாங்கமாகக் கலந்த வர்க்கெல்லாணுடைய கலையின்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு அதுகூடமான ஊழை எம் அபெகிதமாக,	வாணில் அடியார் குழாம் கூட ஆகச உற்ற மாறன் அடியாகுடன் ஆடு	பாமபதத்தினுள் அடியவர்களான நித்ய மூர்த்தர்களினுடைய கொண்டியிலே அவ்வழிக்க குதறமண்கொண்ட நம்மாழ்வாருடைய பந்தர்களுடே உடி அதுபவிக்கப்பவர்.
--	--	--	---

* * —இந் திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார்தம்மோடு எகத்தவமென்றுமப்படி எம்பெரு
மான் ஸம்சேவலிக்க, அதனுல் பாமானந்தம் பொலியவின்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது
பாம போக்யதைவைத் தனியே அதுபவித்து த்ருத்திபெறமாட்டாமல் உடாத்துணைவேண்டிப்
பாமபதத்தில் நித்ய மூர்த்தர்களினுடைய திரளோடே அவ்வழிக்கப்பெறவேணுமென்று ஆகச
கேண்டார்; அன்னவாது பந்தர்களுடனே நெஞ்சே! நீ உடிக்க கனிப்பாயாக—என்று
சாதித்து. ... (கஉ)

ஆடிமகிழ் வாணில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறைவதனால் *—வாடியிக
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
தன்புற்றான் மாறன்கோ. (கஉ)

மாறன் ஆடி மகிழ் வாணில் அடியார் குழாங்களுடன் கூடி இன்பம் எய்தா குறை அதனால் யிக வாடி தம் நிலைமை	ஆழ்வார் (கிரந்தர பாவததபவத் தாலே) உத்தாடி க் கனிக்குமிடமான பாம பதத்தில் (நித்ய மூர்த்தர்களிடம்) அடியார்களின் திர ளோடே கலந்த ஆனந்திக்கப்பெருத குறையினாலே மிகவும் வாட்டமடைந்து (அப்படியப்பட்ட) தமது நிலைமையை	அன்பு உற்றார் ஆய்ந்து உரைக்க மோகித்து தன்புற்றான் அந்தோ	அன்பர்களான மூர்த்த கவி போல்வார் ஆராய்ந்து சொல்லும் படியாக [அதாவது; தம் வாயாற் சொன்ன நிற பாசா மன்றியே வேற்று வாயாற்சொல் லுநிற பாசாளம்படி யாக] மோதறமடைந்து ஆகித்தோர்; ஐயோ !
--	--	---	--

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் "அடியார்களை குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொளே" என்று பாரிந்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பாமபதத்தில் நித்யமூர்த்தர் திரளிலே சென்று
சேர்ந்து அதுபவிக்கப்பெருத குறையினாலே மோதறமடைந்தார்; அந்த மோதறம் எப்படியும்

பட்டதென்னில் தம் வாயாலே பாகரம் பேசுவொண்ணுமே தாயப் பாகரமாக வேற்றுமையாலே பேசுணம்படியாயிற்று. அப் படிப்பட்ட வயங்கம் * ஆடியாடிபென்வித திருவாய்மொழியிலே நிகழ்த்து—என்றதாயிற்று. (கஉ)

அந்தாமத் தன்பால் அடியார்களோ டிறைவன் *
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்ணமயினால் *—சந்தரபர்
தீர்த்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே *
வாய்க்தவன்னை நானோறும் வை. (கடு)

செஞ்சமே	மனமே	ஆர கலந்த வண்ணமயி	{ பரிபூர்ண வடிவிலெழும்
அம் தமையத் தன்பால்	{ னீ வ ரு ண் டத்தும் பண்ணும வி ரு ப்பத் தேவிட	{ என் சந்தரபம் தீர்த்த சடகோபன் திரு அடிக்கே வாய்க்த அணைப என் தோறும் வை	{ தந்த னுதராயததுணை தாயம் நீங்கப்பெற்ற ஆடிவாருடைய திருவடிவளிலேயே பொருத்தமான பக்திவை எப்போதும் செ ளுத்த வாய்க்க.
அடியார்களோடு வாத	{ (அந்தர புஷ்ணுகிணை புணை) நிதய னைநிக கோடு உடி (பிரபு பதநினைந் தும)ககது		
இறைவன் தான்	வாய்பெருமான்		

*** திருவாடியுள்ள நித்யவாரிகளோடே கூடி அறப்பரிக்கலெனுமென்று பாசித்த ஆழவாருடைய மனோரத்ததை ஆழவாரு தீர்த்தகிணைநத எகடு மூரண பரமபதத்தில் கனத் குள்ள விருப்பத்தை ஆழவாரு பக்களிலே பண்ணி, திரையாபரண கிவையுதவகளாகி நித்யவாரிக ளோடே தானே இவ்விதத்தில் திருவாரியேற எழுந்த குறி ஸமசுலக்ஷணமதக் தருகிரிப்படிபை * அந்தாமத்தையுபகித்தாலே பேசு வந்ததம தீர்ப்பெற்ற ஆழவாருடைய திருவடிவளிலேயே பகதி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்ததாயிற்று. (கடு)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *
செயசின்ற வைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—என்கின்ற
தன்மைதனைக் கண்ணெனைத் தானவிடே னென்றுரைக்க *
வண்ணம யடைத்தான கேசவன். (கடு)

வையுருதன்	{ பரமபத காதலனை எய பெருமான்	செத்தது	{ (எம்பெருமான்) விசரா மடைபது
வந்து கலந்ததற்பின்	{ வந்து (தமமுடன்) கலந் திறகு	வண்ணத் தன்மை தனை கண்டு	{ நிதின்குறிப்படியைப பார்த்து
வாழ் மாறன் பசயகின்ற	{ வததை பெற்ற ஆடிவா வையுரு	உன்னை விடேன் என்று உரைக்க	{ 'உன்னை நான் விடமாட் பேன் (ஆ த வ ா ல் வண்ணப்படுவோன்டர்) என்று தெரிவிக்க
வாசகியத்தை	{ வைச்சியது வந்த தானத் வைகருந்தது	கேசவன் தான் வண்ணம் அடைந்தான்	{ (கவரிக் கிணை) கலைபெற்ற சின்னான.

*** ஆடியாடி பென்வித திருவாய் மொழியிலே பட்ட வயங்கம் தீர * அந்தாமத்தையின் எம்பெருமான வந்து ஸமசுலக்ஷிக்க அந்நுல ஆயர் தீர்த்த வாழ்த்த ஆழவாரு "அக்ஷராயி" என் தும "என முடிசு, காணுதே" என்னும வந்தயர் துலகதகூட்டாகுகி பண்ண, அது கண்டனம்பெரு மான் "இவர ஸமணமயிட்டு அகன்றுபோய் பேசவிருக்கிறதே" என்று அநிகவகாடுகரவன், அநிகதிகுறி ஆழவாரு "சொன்னே" உளனை பொருநா ஸம விடமாதேன்' என்றுஉதவியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான கவலை தீர்க்கதானுது * வையுருத்தாமணிவண்ணனில். (கடு)

கேசவனு லேனதமர்கள் கீழ்மே லெழுப்பிப்பும் *
தேசடைத்தா ரென்று சிறகதரைத்த*—விசுபகந்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முயனைக்கு *
ஆறென்று கெஞ்சே யினை.

(கௌ)

கெஞ்சே	மனமேடி	விசு புளந்	என்றும் பரவிய
என் தமர்கள்	{ என்னைச் சேர்ந்தவராக என	மாறன்	{ புளமுது உடைபருமன
கீழ் மேல் ஈழு பிறப்பும்	{ கீழும் மேலுமுண்டான என்பகதி எம்பகதிகள் வரையினும்	மலர் அடியே	{ அருவாரமுடைய நுருவித்தாடரைகளை
கேசவருவ	{ எம்பெருமரஞ்சே	மன் உயிர்க்கு எல்லாம்	{ நல்ல கின்ற ஆதமன்
தேச அடைத்தாரவனது	{ விது பெற்றாரான எனது	உயிர்க்கு ஆது வந்து	{ அருஞ்செவ்வாய் உருத்திரகொடியமென்று
சிறகத உவரத்த.	{ உன்னுள் அருளிச் செய்த வரும்	அனை	{ (அதற்குமுடிவாக) ஆசை யிப்பாயாக.

“ ” இருபத்தொரு தலைமுறை பனவாகவுள்ள எண்ணின் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் எம்பெரு
மானுலே விஷயிகரிக்கப் பெறது விது பெற்றார்வாரான எனது * கேசவன் தமரில் உவரு
அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவாடினே யாவாக்கும் உயிப்பாயம் என்கதராரித்து. (கௌ)

அனைத்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணத்தினையே கோண்லேகைக்கட்ட *—இணங்கியிக
மாசிவாதேசம்செய் மாறன் மலரடியே *
விசுபகமெய்ய விடு.

(கௌ)

தமமுடனே அனைத்தவர கள்	தமமோடு எம்பகதையம் பகதம் பெற்றவராக குணத்த	விசு இணயவி	விசுவம் பொருகதி
ஆயன் அருக்கு	{ எம்பெருமானுடைய இருக ஆருக்கு	மாச இய உபதேசம்	{ குந்தமந்த உபதேசம் எந்தச் செயற்குள்ள
ஆன் ஆம்	{ இவக்காருபடியான	மாறன்	{ ஆழ்வாருடைய
குணம் தனையே	{ குணத்தையே உறது	மலர் அடியே	{ பாடாரவந்தமே
கோண்டு	{ சாசக்கொண்டு	விசு புளந்	{ என்னும் பரவிய புளமுது புடையதாய்
உணக	{ எம்மாரி வேளததை	எம் மா விடு	{ எல்லாம் படியாது ம மென் னம உடைய
கட்ட	{ எம்பெருமானுஞ்சேர்க்க		{ தான் மொகதம்.

“ ” ஆழ்வார, தமமுடைய எம்பகத எம்பகதிவரும் எம்பெருமானுடைய விஷயிகரித்த
திற்கு இலக்காக உறுதிக்கப்ப பெறுகிறபடிவைக்கண்டு, எவ்வா எம்மாரிகளையும் கம்மோடே
செய்ததுக் கொள்கொமென்று ஆசைப்பட்டவராய் அந்த எம்மாரிகளுகது எல்ல உபதேசகனைச்
செய்தருளினார் * அனைத்தவரின் திருவாயமொழியில், அவருடைய திருவாடினின் சிறு
வாழ்வாதே நமக்கு மொகத புருஷ தந்தம்; அனதி, மேலு கடைபாது என்னுராரித்து. (கௌ)

எம்மாவீடும் வேண்டா என்றனக்குள் தாளினையே *
அம்மா அனமயமென வாய்த்துரைத்த*—தம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா னினைக்குடி *
கீழையயற்று கெஞ்சே சிளர்.

(கௌ)

அம்மா	{ 'எம்பெருமானே!'	சுமமுடைய ஸாழ் முகை	{ கம்முடைய வாழ்ச்சிக்குள்
எம் ஸ வீடும வேண்டா	{ எப்படிப்பட்ட கறத்த	கும மாறன்	{ காரணமுத கும ஸ
என் தனக்கு	{ அடியெனுக்கு	மகா தான இளை	{ உடம்பா தரலிதவகனை
உன் தான் இனையே	{ உகாளுடைய உடம்ப	குடி	{ சிவம வதறிதது
அமையும்	{ போதம்	சிற்றை அற்ற	{ அதமபருகதார் கதக
என	{ என்ற	செஞ்சே	{ வகிக விரும்பமதது
குடித்த உரைத்த	{ குராயத்த அருளிச்	சென	{ மனமே!
	{ மசய, தவரும		{ மெனமேதும் மகிழ்கா
			லாக.

*** எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமஸாகன் எட்டி யாதும் எனதுடைய சென்னியை விட்டிடு போதாமடி ரி ருங்கப்பெறுமாகில அதுவே பெனக்குப் பரம புருஷார்ந்தம். நேறு எப்படிப்பட்ட மோகமும் எனக்கு வேண்டா என்று நிஷகர்ஷிதது * எம்மாளிடில் பந்தம் அருளிச் செய்தவரும், சுமமுடைய உஜ்ஜிவனததிறகாகவே திருவடிநித்தவருமான ஆழவாருடைய திருவடிகளை நமக்குத் தஞ்சம்; அந்தத் திருவடிகளினிழை நாம ஸாழப் பெறுவோமாகில் நமக்கு யாதொரு குறையும்காது என்குராயிற்று. (உக)

கிளளோளிகோ கீழாரத்த பேறு கிடைக்க *
வளளோளிமால் சோகை மலைக்கே *—தளர்வறவே
நேஞ்சைவைத்துச் செருமெனும் கீடுகழ் மாறன்தான் *
முன் செலுத்துவோமம் முடி.

(உஉ)

கிளர் ஒளி சேர்	{ அதிசயமான மேன்மை	தளர்வு அறவே	{ தளர்ச்சியில்வாயல்
சேர உரைத்த	{ பொருந்தியதம்	மெருஞ்ச னுறந்த	{ திடம்கா
பேறு	{ சித்திருவரம்பொழியில்	சேரும் வனம்	{ மகங்கை, ஸவந்த
கிடைக்க	{ சோவலப்பட்டதுமான	கீடு புலம் மாறன்	{ போய்ச் செருவ்கள்
	{ புருஷார்ந்தம்	தான் முன்	{ எனது உபதேசித்த
	{ கிடைப்பதற்காக,	எம் முடி	{ மறமா யசகலியான ஆழ்
வளர் ஒளி	{ மெனமேனும் வளர்ந்து	செலுத்துவோம்	{ வானுடைய
	{ வகுசிறை ஒளியை		{ திருவடிகளின் முனபே
	{ புடைம தான		{ எமது தலைவய
மால் சோகை மலைக்கே	{ திருமாசிருகு சோகை		{ ஸமாப்பிப்பிரமாக.
	{ மலைக்கே		

*** எம்மாளிடென்கிற சித்திருவாய்மொழியில் நிஷகர்ஷிக்கப்பட்ட கைநகரியமாகிற பரம புருஷார்ந்தம் கிடைக்கவே ஸ்ரீமென்கிற கைசமுடையிர்! அதற்காக வேறொரு தேச விசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா; இவகிலத்திலேயே பரம கிலகதனமான திருமாளிருள் சோகை மலையிலே எல்லா அடிமைகளுக் கொள்வாங்கு அப் பெருமானெழுந்தருளி நித்த ஸங்கிதி பண்ணி யிருக்கொணுகையானே அகதி நுகலியலாதான சென்று சோந்து அதுபவிக்கப் பாராளுகோன் — எனது *கிளளோளி யிளமைவில உபதேசித்தருளின ஆழவாருடைய திருவடிகளுக்கினை நமது தலைவய அந்த வுபதேசித்திருக்க கைமமாகும் அர்ப்பணம் செய்வோமென்குராயிற்று. (உஉ)

முடியார திமலையில் ஸ்ரீரந்தேன்ற மாறன் *
அடிவாரத் தன்ன லழகம்—வடிவழகைப்
பற்றி * முடியு மடியும் படிவலனும் *
முற்று மனுபவித்தான் முன்.

(உக)

ஒழிவு துணை வாய்மல்	வாதகாலமும்	எழுந்தெழுந்த வேங்கடத்தம்	தென்னிசைக்கல் பண்ட
உடல் குடி மன்னி	உடம்பெயிரியாதபொருள்	பாரித்த	வ திருமலையிலே மனோ
மனதாங்கு	திரிஞ்சுது		கதித்த
மரு துணை	வாய்மலையானது	மிக்க கனம் சேர் மாறன்	மற்றாருண் சாலியான
குன் செய்ய	வழுவின்றிக்கே	பூ கழகை	ஆழவாருடைய
	அடிமை செய்பவரது	கொளுசே	பெல்லிவற்ற திருவடிக்கி
		புழை	மனமே
			பேற்றுவாயாக.

*** ஒழிவில்லாமைமெல்லா மென்றதே திருவாய்மொழியில் திருமலையிலேயுடையது அகவ
ரதம் அத்தாணிச் சேவகம் செயபயமேனுமென்று மிக்க மனோரதம் கொண்ட தெற்ற நதருணை
கன் சிரம்மிய ஆழமானது திருவடிக்காலமரைகளைத் துதிக்குமாறு கெஞ்சுகரு உரைத்ததா
யிற்று. மூன்றாமடியில் 'பாரித்த' என்ற பாடமும் பொருத்தம். அப் போது, 'மிக்க கனம்
சேர்' என்பதற்கு 'மிக்குத் துணைத் துணை' என்று பொருள். ... .. (உஉ)

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களும் தாது *
நிகழ்ச்சிற்ற கோகாட்டி நிற்க *—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்து வாசிகமாய *
அங்குடிமைசெயதான் மொய்யம் பால்.

(உஉ)

புகழ் ஒன்று மால்	{ சேத்தி பொருத்திய ஸர்	அடிமை செய இச்சித்து	தொண்டிசெயப் புகழி
எப்பொருள்களும் தாது	{ வகை பதார்த்தங்களும்		
ஆய் நிகழ்ச்சிற்ற போ	{ தானையுடைய இருக்	மெய்யமபால்	{ மலர்வத மதிமனமுணர்
காட்டி திற	{ கின்ற படிமைக்காட்டி		{ பேற்ற சினைவினாவி
மலிற் மாறன்	{ (அதனால்) ம மி த ச சி	வாகை ஆய் அடிமை	{ வாய் மொழியினாலைய
வரும்	{ கொடை ஆதலா	செய்தான்	{ கைகாரிவந்ததா
	எவ்விடத்தும்		செய்தார்.

*** கீழ் ஒழிவில்லாமைமெல்லா மென்றதே திருவாய்மொழியில் கைக்காய் மனோரதவகைகாண்ட
ஆழ்வாருடைய பாரிப்புக்குத் திருவியாக எம்பெருமான தானே எனக்கு எல்லாப் பொருள்களு
மாய சிறக்கிறபடியை ஆழவாகரு னேனை வாதிப்பிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய
விபூதியின் விடக்கனிகெல்லாம் காயிக கைக்காயிம் செய்வியிரும்பி, அது செய்ய துபலாமல்
எம்பெருமானுடைய வாயாதம்பாலுதையப் பேசும் முகத்தால் வாகை கைக்காயிவந்தத * புனழ
கல்கொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்தருளினார் என்றதாயிற்று. ... .. (உஉ)

பயிலந் திருமால் பந்தன்னில் * கெஞ்சம்
தயலுண்டு கிற்கும் ததியர்க்கு *—தியலுடனே
ஆளானாக் காணாதும் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் சனமம்முடியா.

(உஉ)

பயிலம்	{ அடியவர்களோடு கவத	குன் கரும	அடிமை செய்யப்பெற்ற
திருமால்	{ பழகுத் தன்மையுணர்	மற்ற	ஆழ்வாருடைய
பதம் தன்னில்	{ எம்பெருமானுடைய	அடி அந்நில்	திருவடிவாரிவ
கெஞ்சம் தயலுண்டு	{ திருவடிவாரிவ	குன் குன்	{ அடிமை செய்யப்
தயிலாகரு	{ மனம் பதித்த கிற்கி		{ பெருதவாகருடைய
தியலுடனே ஆள்	{ பாகவதங்களுக்கு	சனமம்	பிறல்
குனர்க்கு	{ முறையே அடிமை	முடியா	{ (ஒருகாலம்) மு தயலுடைய
	மிகுத்துவாகருக்கு		மட்டியாது.

*** எம்பெருமானது திருவடிசையில் துறையம் அலங்காரத்திடுக்கப்பெற்ற பாகவதாரகளுக்கு நாலாறுதாஸராகத் தயமை அதுவந்தித்து * பவிலுஞ் சடரொளிப்பதிக மருளிய கம்மாழ்வர குண்டய திருவடிசையில் அடியைப் புணடிநுகரும் பாகவிய மற்றவர்களுடைய பிறவித்துயர் ஒருளா ளும் முடிவு பெறமாட்டாது, அலகாநக நிதய ஸம்ஸாரிகளாகவே திகழ்வார்கள் என்றபடி. (உஎ)

முடியாத வாணசிகி முற்று காணங்கள்*

அடியா தம்மைமலிட் டவன்பால்—படியா *

ஒன்றொன்றின் செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப *

தன்னவதே மாறன்றன் சொல்.

(உஅ)

முடியாத ஆணை யிச	ஆராதனாதல் அசைவிக	உள்ளது எல்லாம் தான்	காணங்கொள்ள விடாய
முதலா காமவருளை	வகலா இரதநியங்களும	விரும்ப	முழுவதையும் ஆதி
அடியா தம்மைமலிட்டு	பாகவதாரகனை விட்டு		வார தர குண்டய
அவன் பால்	அவ்வெம்பெருமான்		தாதனை விரும்ப
	பக்கவிலே	மாதன் தன் சொல்	ஆழ்வாருடைய
படியா	படித்து		பூசைத்தி
ஒன்று ஒன்றின் செயல்	ஒரு காமவய மற்ருரு	தன்னவது	(வருத்தத்தினால்)
விரும்ப	காணத்தின் வருத		கொஞ்சம் முற்றது.
	நிலைய ஆணைப்பட்ட		

*** செயலதாமசாக்கண்ணென்கிற திருவாய்மொழியில் “என்று கொல கண்கள் காணபடுவே” என்று கிளர்ந்த ஆணை * பவிலுஞ்சடரொளியில் தணிவாதே அநிகரிக்க, பாதுகடம் ஆய்வததாம் எனதும் வாசியினத்திகே ஸகல காணகளும * எம்மைமயாயும் பசமர் * எம்மைமயானுடைகாத * எம்மைமயானுடைவாரகள் * எம்பெருமக்கள் * எம்மைமயானிக்கும் பிரகக்கள் * எம்மைமச சனமசனமாந்தரவ வபபர் * எம்மை காணுபயக் கொள்கின்ற கமபர் * எம் தெரபழகுலத்தரவயா * அடியா செயலடிகள் * அடியார் தம்மடியாசடியோங்கன் * என் திப்படி ஸகல பாகவதாரகளும சேஷிகளாக அதுஸந்திக்கப்பட்ட பூநீனவடிவானவாகனவிட்டு எம்பெருமான பக்கவிலே யவகாந்தித்து, [காணகளும தாமும் தத்திவடிவத்திலே ப்ரவணசாய] ஒர் இரதநியந்தினுடைய வருதத்தியை மாதனை நிகநிரியவகளுமகைப்படநிம் அகல பெயலல வதறினுடைய வருத்தத்தியையும் தாமாணைப்படநிம் ஆழ்வார அவணாதத்தோடே அருணிச்செய்யும் படியாவதிற்று * முடியானே பென்கிற திருவாய்மொழி என்றபடி.

“முடியாதவாணசமிரு” என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது காணங்களுக்கு அகட மொழியாக அகவயகுகும். படியா—செயலா வென்னும் வாய்பாட்டிறததான வினை யெச்சம்; படியது என்றபடி. ‘தன்னவது’ ‘தன்னவது’ என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஐனதே; கிரகேதம மிககது என்றபடி. (உஅ)

சொன்னாலில் வாழ்பவனின் சேறு கடறைக்காக*

மன்னுத மாணிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும் *

என்னுடனே மாதவனை எத்துமெனுங்குருகார் *

மன்னகுளால் மாறுஞ்சன் மம்.

(உஅ)

காலின்	“கால்கிலே	சோறு கடறைக்கு ஆக	சோற்றுக்கும் தனிக்கு
சொல்	இனிய கவி மொழிகள்		மக
காழ்	கண்ணப் பெற்ற	மன்னுத மாணிடரை	நிலை முயது தீவிததிருக்க
புகவீர	பண்டிதராகனே		மாட்டாத மன்னசாகன

வாழ்த்தவலால்	கவிடாடிப் புதுவதனான்	எத்தம்	எத்தவகன் "
என துரும	{ எனன பபநுண்டாதம் ?	எனநம்	என்று உபபிதெந்த
என்னுடனே	(ஒன்றுபிசியும்கம்)	குருகடர் மண்	{ திருகாரிக்குத் தரிசை
மாதவின்	என்னுடன் உபந	அருளால்	சான் ஆழ்வாருடைய
	திருமாரி	சன்மம் மாதவ	திருமையினுலே
			பிறந்ததுயர் தொலையும்.

*** கார்த்திகேய கவனசரதுரிட முண்டையலகனாய, அந்தத் கவித்திறமையைய பவவ,தவிஷயத் திலே செதுத்தாமல் அபபாயுடனாத்களான நீச மரவிச்சாகளிட்டுத்திலே செதுத்தி * காகங்ககைத யுடகககைதத்தமங்கேசர் கற்றறங்கு மாணசாகினால் அவர்களின் துதித்துத்தொண்டி திரியும் புலவர்களை விவரித்தது. அந்தேக! நீமான இவ்வணம் பயனற்றசெயலாக் செய்து திரியது தவிர்த்து என்னைப்போல எம்பெருமானைத் துதித்து வாயுடகன் என்று *சொன்னால் கிரேதாத் பதிசுததில் ஆழ்வார் உபபிதெதிதபடினயம் கூறி, அபபடிப்பட்ட ஆழ்மானுடைய திருவருளுக்கு வம் இலக்காகப் பெறெருமரகில் கம்முடைய பிறந்ததுயர் நீகருமென்று அருளிச்செய்து காபிற்ற.

(உ.க)

சன்மம் பலசெய்து தானில் வலகனிக்குத் *
 நன்மையுடை மால்துணந்தை காடோறும் *—இம்மையிலே
 ஏத்துயின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர் ! *
 காத்தழும்ப வேத்துமொரு நாள்.

தான் பல சன்மம்	{ தானுடைய பல திருவல	கான் தோறும்	அருகண்ணம
செய்து	{ தானுடைய பணனி	எத்தம் இனபம்	{ புகழ்த்த பேசும்படியான
இ உலகு	இவ நிலையலகனாத		இனபகதை
அளிசரும்	எத தருகனையாகிற	பெற்றென் எனும்	{ பெற்றெனன்ற அரு
சன்மம் உடை	{ சன்மமைய உடையது		கரிசெய்த
மால்	சன்மமைய உடையது	மாதவ	ஆழ்வாரை
சுண்டதை	{ திருகவையான	உலகோ	உலகர்களே!
இம்மையிலே	{ துயிற்றயிலே	ஒரு சான்	ஒருநாளிலும்
		கா தழும்ப	காகுத் தடிக்குமபடி
		எத்தம்	கேள் துதிப்போகனாக.

*** எம்பெருமான் பல திருவாய்தாங்கனைச்செய்து இவயுலககதைக் காத்தருக்கினரு னென்பது முதலான அனந்தைய திருக்கவையானருண் மெருத்தினைய இம்மையிலேயே வாயாசப்புகழ்ந்து பேசும் பாகுடிகதைதான் பெற்றெனென்று பேசானத்தம் பொலிய *சன்மம் பலபலவெனதுக திருவாயமொழியி லருளிச்செய்த கம் ஆழ்மாரை, மைஸரிகளே! நீங்கள் ஒருவராகினும் எனக்கு துதிப்பது நன்று என்றருளிச்செய்ததராயிற்ற.

(உ.ப)

ஒருநாயகமய உலகுக்கு, வானே *
 இருகாட்டி வேறியுக்கு மினபம் - திராமாக *
 மன்னுயிர்ப்போகம் தீது மாலடிமைபேயினிடாம் *
 பன்னியிவை மாறனுரைப் பால்.

(ந.க)

வருத்து	இவயுருககெலலாம்	வானே இரு காட்டும்	{ தேவர்களுடைய விசை
ஒரு சவகம் சூல்	{ பகாதிபதிகளாயு	வறி உயக்கு இனபம்	{ மாண கவாக்கெலகத்
உலகருக	தபயக்கின்ற		தித செதுது அதுப
தூயம்	சுண்டதமும்	திரை ஆகா	விக்கும் ஆனகமும்
			கில நற்கமாட்டக.

மன்	சிதம்பரம்	மாநன்	ஆழ்வார்
உயர் போகம்	{ ஆன்மாதபவமாதே	பரிசுரி	விநிவாக
	ஹதவகபமாதே	உணரப்பால்	அருளிச் செயல்தனது
சித	{ ஸ்வரூபத்திற்குச்	மால் அடிமைமே	{ எம்பெருமானுக்கு
	சேர்த்து;		அடிமை செய்வதே
இவை	வந்திறுவகர்த்தவகர்த்த	இவரிடம் ஆம்	போக்யமாயிருக்கும்.

* * * இவையெல்லாம் முழுவதையும் ஏகசக்தரூபநிகளாய் ஆண்டு அநுபவிக்கும் இன்பமும், அவாக்களோகம் புக்கு அநுபவிக்கும் இன்பமும் ஸ்திரமாய் நிற்கமாட்டாதவை; அவையே மோகப்பாவின ஆதாரபவமாதே ஸ்திரமாய் நிற்கமாட்டாதவையினும் உயர்த்துமாறுபவத்தைப் பதறச் சிறநினைப்பாயிருக்கும்; ஆதலால், பகவத் கிருபயற்றில் செய்யும் அடிமைமொன்றே இவியதாரும்—எனது ஆழ்வார் * ஒருசமயத்தில் விநிவாக அருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று.

திரும்—ஸ்திரம எனது வடகொல் கிருபம.

(உஉ)

பாலரைப்போல் சீழ்சிப் பரணாவில் வேட்டையால் *

காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து *—சால

அரிதானபோகத்தில் ஆசையுறுவார்தான் *

குருகூரில் வந்துதித்தகோ.

(உஉ)

குருகூரில்	திருகூரில்	பரன் அளவில் வெட்டை	{ எம்பெருமான் பகவதி
வந்த உதித்த கோ	{ வந்த அயதரித்த ஸ்வா	யால்	{ தான ஆசையானே,
	{ மியான ஆழ்வார்	காலத்தால் தேசத்தால்	{ கால தேசவகினால் கை
	{ (விரும்பின பொருள்	கைகழித்த	{ கழித்த பொருள்தனம்
	{ உடனே கைப்படி	சா அரித ஆன	{ மிகவும் தாவமான்
பாலரை போல்	{ வேறுமென்று அரு	போகத்தல்	{ அநுபவத்தின்
	{ கிற) கிற பின்னை	ஆசை உற்று	{ ஆசை அதிகரிக்கப்
	{ கிரைப்போல		{ பெற்று
செழி	செழுவதி	கைத்தான்	கருகூரில்.

* * * ஆழ்வார் “பாலரை” என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏதேனும்பொருள் வந்துவை ஆசைப்படநி அதுமே வேறுபெயறு பிடிவாதம் பிடித்துக் கதறுமாபோலே, எம் பெருமானுடைய புராதனங்களான அபதானங்களில் ஆசையைத்து, காலத்தாலும் தேசத் தாலும் அதிதங்கையும் தாவடங்கையுமிருகிற போகங்களை விருகி அகற்றைப் பெரு வதற்காக ஆற்றுவைப்பாடாரென்றதாயிற்று.

(உஉ)

தோவானைசன் குறையெல்லாந்தீரவே *

ஒவாதகாலத் துவாதிதனை *—மேலிக்

கழித்தடையக்காட்டிக் கலித்தருணமாறன் *

வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததிந்த மனை.

(உஉ)

கோ ஆன் என்ன	{ ஸாகசெய்யான எம்பெ	அனுபவ	{ (சிறு அபேகித்த அப
	{ குமான்		{ தானகளை) வெல்
குறை எல்லாம் தீர	{ எவ்வாறு குறை கனம்	காட்டி	{ வரம்
	{ திரும்படி		{ வெணவ வாதிப்பித்து
ஒவாத காலத்து உவாதி	{ விசேசத்தின் திட்ட	கலித்தருணம்	{ தம்மோடு கலித்தருணம்
தனை	{ செல்லுகிற காலத்தின்		{ காத
	{ உபாதினய	மாதன	{ கம்மாற்றை
மேலி கழித்த	{ தம்மோடு சோத்து கழி	வழுத்துதலால்	{ அதித்தருணம்
	{ தது	இந்த மனை	{ துவாதிதனை
		வாழ்ந்தது	{ வந்ததை பெற்றது.

*** சித்திரஞ்சையமோழியில் தேசகால விபரஞ்சட்டங்களான தன்படிசனை அதலிச்ச வேறுபெணது ஆனசப்பட்ட ஆதலாராசு, சாலசமரததானானையலே காலோபாதினைய கழித்தது சிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்தது. இவா தம்புனடப ஸத்தையே தனக்கு வல்லா மாட்டி விருத்தித தன் பணயிதது ஞானதையுள் அதுதநிப்பிக்கலே வல்லாம் பெற்றதாய் இவத பணயிதல குணததை * மோலையலாயன பதிசநதில் பாசாட்டிக் கூறினவிதனால இம் மண்ணுலகம் உய்யு பெற்றதென்றபடி;

காலோபாதினையச் சுழிப்பதாலது—இதந்த காலததில் கழிந்ததுபோனவற்றையுள் தந்தகாலத் திற்போலே ஸாஸ்தாந்கரிக்குமபடியாய்ச் செயதுகையகை.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் என்பதை மாதனாகரு விசேஷணமாக்கி, சிறந்த குணசாலியான கமமாமூவார் எனது பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை கழுததுதனால் இத்த மண வாழ்ந்தது என்று உணரப்பாடுமுளர். வாழ்ந்தது—வாழ்வு என்று எதிரகாஸப் பொருள் கொள்ளவும் நகுதியுண்டு, வினாவுபத்திய கழுவுணமகி. (ந.உ)

மண்ணுலகில் மூன்கலந்து மால்பிரிசையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமயாட்டக் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடல்மூன்
பொல்முத லான டொருகையல னுள்ளிகுறந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின் விழு. (ந.ச)

மால்	எம்பெருகான்	மூன் பொலி முதலான	கண்ணெதிரே தென்பக
மண உலகில்	இவகிழ்ந்தியலே	யொருனை	நீற பகலத் கதருச
மூன் கலந்த	{ குணனே கலந்த பிரித்த		வஸ்துக்கள முதலான
பிரிசையான	{ தனல்		வத்தை(காணடி)
மாறன்	{ ஆதலார்	அகன் ஆய கணைத	{ அகந பகலா இகலே
பெண் நிலைமை ஆய்	{ கையி எமாதினை. புனட		{ கலந்ததை கணைத்த
	{ கணை	கையல் தனின் வித	{ விமமோதற விருதிவி
காதல் பித்து ஏறி	{ பத்தியலே பித்த அறி		{ ஞாய்
	{ கரித்த	பேச விழுந்தான்	{ அகற்றிலே அதிக குத
எண்ணிடல்	எண்ணிடத்ததில்		ரம காட்டினார்.

*** “டணைதொதுபெண்ணச் கலந்து பிரித்து ஞானாகபத்திரனை கலந்ததது எனவருமழலிடக் காத பெருக்குதலும் பாஸேடகாணி பொருகப் புறப்பூசகம் போலே ஆற்றகல்ல மாவோகச் சிவாக” என்று ஆகாய் துருநாயததில் நயிக செயதபடியே, கமசலேஷத்தாலுண்டான ஆனந்தரஸப்ஸாதமிப்பதற்காக எம்பெருகன ஆறமாரகலிடதிப் பிரித்திருக்க, அகதப் பிரி மாறருமைமரிலுள் ஆதலார் கண்ணுலகண்ட பொருளகளை பெலலாம அக்க எம்பெருமானாலே கினைத்த வருமாதினார் * மண்ணையி நுந்து துதாயிதல என்று சொல்லித்தருகிறது.

மூன்றாமழலில் முதலான என்னதனான எம்பெருமானுண்டவ ஸப்பத்தம் பெற்ற பொருள் கன் கொன்ன திறக்கண. (ந.ச)

வீற்றிருக்கு மால்விண்ணில் மிகக மயல்தனனை *
ஆற்றதற்காத் தன்டெருமை யானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
கன்று கலக்கப்போற்றி கன்குக்கு விழைத்தான் *
சென்றதயர் மாறன் தீர்ந்து. (ந.ரு)

விண்ணில் விந்நிருக்கும் மால்	பாம்புததில சுழுகதருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	சுண்டி கலக்க	தயயிபடு கன்ரு கக் கலக்க (அவனை)
மிக்க மயல் தன்னை	(இவ்வுருவாய் பொழி வில் ஆழவாள் குண் டான) மிருகத மீடா மொவடித்தை	மாறான பொற்றி கண்கு உகந்த	ஆழவாள் வாயா வர்த்தி மிகவும் கணிப்படைத
ஆழ்தாரு ஆ	தணியிகளாகவாக	சொன்ற தயா நீக்க	நிகழாத தாகவகள் ஒழி யப்பெற்று
தன பெருமை ஆனது வகலாம் தொற்ற வாகு	தன் குண விக்ரமோடு ஊயவகலக் கொண்டவம் பாசாசெழுமாறு துவ கே வந்து	வீறு உணர்த்தான்	ம.ப.ப. வித்தியிலும் தாம் வாள் பெற்றவரான பெருமையை அரு வரிசை செய்தார்.

*** இஃது * மண்ணிலிருந்து துறாயில் அளவிடக்கூடிய வியோமோஹத்தை யடைந்த
ஆழவாருடைய அந்த வியோமோஹத்தை தணியச் செய்யும்பொருட்பு பாம்புததிலையுணர்
எம்பெருமான் திருப்புளியாழ்வாசடியிலே வெழுகதருளிக் கண்ணுடைய அஸி மாரணகாரத்தைக்
காட்டிக்கொடுத்து எம்மக்களெய்க்க, அந்நால் ஆழ்வாள் உள்ளவருளிக்கது வாயாசவாழ்த்திக் துயர்
நீர்ப்பெற்று, பையகிழுகிறியா தமக்கு நிகர்வலாகையாகிற தமது பெருமேன்மையை * விந்
நிருக்கேழுமரு திருவரவமொழியில் அருளிக்கொண்ட சொந்ததாயிற்று. (உரு)

தீர்ப்பா ரிவாதமயல் தீரக் கலக்குமால் *

ஓர்ப்பாது மினி யுடன் பிரிய *—கேக்க

அறிவுநிக் துறாரு மறக்கலங்க* போகேட்டு

அறிவுபெற்றான் மறன் சிலம். (உக)

தீர்ப்பா துவாத	தீர்ப்பவர்கள் இவ்வாத [துருவாஹம் தீரக முடியாத]	உற்றுநுட்	தாய்வாள் முதலிய உற வினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் திருப்படி	அற கலங்க	மிகவும் கலங்கி விபீத ப்ரவருதகன்பண்ண (அவ்வளவிலே)
கலந்த	(தேத் திருவாய்மொழி யில்) வந்தகடின	மறன்	ஆழ்வாள்
மால்	எம்பெருமான்		தொழிநாள் சொன்ன
ஓர்ப்பு ஆதம் இன்றி	(ஆழ்வாருடைய பர்க்குதி வாய்ச்) செத்தம் ஆர யாமல்	பேர் கேட்டு	திருகாமகனை (வாக ருசிக்கமாக்க) கேட்டு
உடன் பிரிய	உடனே பிரித்தவனயில்.	அறிவு பெற்றான்	மேரமுறம் தெய்வத
கேக்க	முன்னிலை காட்டின	செம்!	உணர்த்திப்பெற்றான்;
அறிவு அழிகது	விசேஷமாக கைதப்பம் அழித்ததனால்		இது ஆழ்வாருடைய குணமாயிருக்கது :

*** மண்ணிலிருந்து துறாயில் ஆழ்வாசது உண்டான மயலானது எவ்வளவு தீரப்
பேசுகிறது! யாராலே தீரப்போகிறது; என்னுடையவாசிருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட மயல் தீருமபடி
வாக * விந்நிருக்கேழுமரு கலங்க கலங்க வாய்வாள் மீண்டும் பிரித்தவனவிலே முன்னிலை
காட்டின அதிகமாக வியோமோஹம் தலைபெடுத்தது; அப்போது தாயவா முகலான உறவினரும்
புத்தாபுத்த திருபணம் பண்ணமாட்டாகே கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் சில பரிஹாச
முறைமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அக்கவையில், ஆழ்வாருடைய பர்க்குதியை
வழிசை தொழிபா வகது அகதேவி குடிசெட்டகே! மறந்தும் புறக் கெதாநாநாசில தலைவரான
ஆழ்வார்க்கு இப்படியும் சில அதிகபலவருத்திகை செய்கது தகுதிவாய் பகவதர் பாகவதபஹு
மனரோ செய்ய அடுபது எனது சொல்லிவருமபொது மயப்பொந்த தேர்ப்பாகனார் எனதும்

மதுவார் தழாய்முடி மாயப்பிரான் என்றும் உலகேழும் விழுவாயிழிந்திட்ட பெருந்தேயன் என்றும் கவளக்கடாக்களிறுப்பிரான் என்றும் மணியிலணிதிறமாயன் என்றும் மாயப்பிரான் என்றும் வீண்டுணர் பெருமான் என்றும் கண்ணபிரான் என்றும் வந்துபுராபதிமன்னன் என்றும் சில திருவாமங்களைச் சொல்லப்படியாவே அந்தத் திருவாமங்களைக் கேட்கப் பெற்றதால் ஆழ்வார் மயக்கத்தெரிந்து அறியுபெற்றார் என்றாயிற்று. “கமலம முற்கலனம பேசுநாசில் சின்னாநாசர் கேட்க, நாகமே மயக்கமாரும் காமங்களுடைய உயி” என்ற திருமாயைப் பாசம இவரு ஒரு புடை ஸமரிக்ந்தத்தேது.

இப்பாசாந்நின் முடிவில் சிலம் எனறே பாடம் எழங்கிவருகின்றது. சிலன் என்றிருத்த பாடம் எப்போதோ இக்கலனம் மாறியிட்டே என்று அழகிய மனாவாசச் சிவர் அருளிச்செய்யக் கேட்கருகுக. சிலன்—வநாசாபரான, மாறன்—ஆழ்வார் என்பது. “சிலன் மாறன் பேர்கேட்டு அறிவு பெற்றான்” என்று அக்ஷரம் காண்க. ... .. (ந.உ)

சீலமிது கண்ணன் திருமாத் தரவுணாந்து *
மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து *—சால
வருந்தி பிரவம்பகலும் மாறும் உப்பி
டிருந்தனனே * தேனருகு உறே.

(ந.உ)

சீலம் மிகு கண்ணன் திரு கமததான் உணர்ந்து	மேன்	அவன் தன் மேனி கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து
மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து

*** மேலத்திருவாய்மொழியின் மேலுறிகது அறியுழிந்து கிடந்த ஆழ்வார், தோழியார்
கள் நாயமாணச கோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வாய்நடைபுடைவிய எம்பெருமானுடைய
ந்ருவாமங்கள் பாலவற்றையும் ப்ரந்நாவித்ததனும் ப்ராஸங்கியமாக அக்கத் திருவாமங்கள்
செவியிற்படவே மேலதும் சீக்கிர தெளிவுபெற்றார், பிரிவாற்றுகை அறிகமரக வருத்தத்
தொடங்கியது. அகனும் அப்பெருமானுடைய திருவெனியை மாகனஸாகூர்தாரமாக
வன்றிக்கே ப்ரந்நாவித்தமையே வாய்நடைபுடைவிய எம்பெருமானை நமது விநயபந்தை வெளிப்பட்டு
இடைவிடாது கூவிக்கொண்டிருந்தார் * சீலமிய மாகனஸாகூர்தாரமாக ... .. (ந.உ)

மறுதிருவுடைய நன்னுக்கப்புகு *
வேறுபடிவேனனுடைமை மிகவுயிர்—தேறுங்கால் *
எனறனக்கும்வேயிடா வேனுமாதந்தரகோடுஞ்சே *
கந்தமக்தப்பெருக நன்னு.

(ந.உ)

மறுதிரு உடைய	நான்	உபபுகு	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து
மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து	மேலவனரன் மேன்கண்டு மேவுதந்து

*** வேறாகத்தொன்றில் இருக்காரணம் என்பதுதான் உபசாரமொன்றாகிடுமென்று துதி, பூர்வமகாராயண வேதாரணமென்று வென்றும் நிகழ்க்கவித்திருவாய்மொழியில் அச்சுனை உபசாரத்திற் றுள்ளதென்று திருவாய்மொழியில், மகன்கு இருக்காரணம், மகன்கு ஸ்ரீமகன்கு தன்னைத்துட்பரணதவம் பிறி கொன்றினைப்பென்று மகன்கு இருக்காரணம் காட்டியருளின ஆழ்வாறு திருவாய்மொழித் தொழுவதே மகன்குபாறுபென்றதாயிற்று. ... (50)

மகன்குத் தக்கரத்தோன் காநல்நிலிகடு மிகுக *
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்ப்பான்
பெறாற யுகசித்த போருளின் தன்னமதனை *
பொறநினனே மாறன் பொலிகு. (சுஉ)

காதல் துன்பிசெ	புறநக வியாத்தி	மெய் ஆன பெற்றாற	உண்மையான புறநகரத்
இருக்க	அன்பு நிகழ்வுகளுக்க	உபகரித்த	தன்னை
பொய் ஆக பேசும்	கடமையப் பேசுகின்ற	பொ அருளின் தன்மை	உதவிசெய்த
புறன் உவர்த்து	மருதக கார்த்தமகன்கு	தன்	மதுரை அருளினதின் திண்
அக ஆறும் சக்கரத்	பேசுதரு சாகக்	மாறன்	மைமைய
தொன்	கொண்ட	பொலிகு	ஆழ்வார்
	திருக்கார்த்தமகன்கு திரு	பொலிகு	திருவள்ளவர்ப்புண
	காநல்நிலை உடைய	பொற்றன்	தெய்வத்துள் உதின.
	ருள மம்பெருமான்		

*** எம்பெருமான நன் பங்கவில உளானருடு பகிடுசெய்யவா திறத்தில் கருணைபுரிவது போலவே, உள்நூற்றின் பகிடுசெய்திகடு கடமையான பகிடுசெய்யவா திறத்திலும் கருணை புரிவதுண்டு; இவ்வுத ஆழ்வார் தம் பங்கவிலே அறுபுலனித்தமகன்கு கண்டாராதலால், தாம் கண்டவதனை * மையா சக்கரத்திருவாய்மொழியில் எழுத்துரைத்தாராயிற்று.

“எகபாருஞ் சக்கரத்திரை” என்பது ‘உபகரித்த’ என்பதிலே அக்யமிக்கும்.

புறனுரை = மெய்தனை என்பது. உள்ளேயில்லாமல் வெளியிலே மாற்றிநூற் கொடுத்துநெ வர்த்தனை, முறைய திருவந்தாறியில் (41.) “புறனுரைபேசுகின்ற” என்றதுந் காரண. ‘புறனுரை’ என்பதற்குப் பழிச்சொல் எனநெ பொருளும் உண்டு, பெரிய திருமொழியில் (6-4-7.) “இவன் பொல்லான் திரைத்தானென்றும புறனுரை கேட்பதன்முன்” என்ப தது காரண. ... (சஉ)

பொலிக பொலிகவேன்று பூமகன்கோன் தொன்னடர் *
மலிவதனைக் கண்டுக்கு வாழ்த்தி *—உலகில்
திருந்தாதர் தம்மைத் திருத்திப் மாறன்சொல் *
மருந்தாகப் போகுமன மாக. (சஉ)

உலகில்	திருவந்தாதில்	திருந்தாதா தம்மை	திருந்தாமலிற் ப்பவந்
பூமகன் கோன் தொன்	திருமாய்குத் தொன்	திருத்திய	கடு
டர்	டர்களை ஸ்ரீமலித்	மாறன்	(உபகரித்த முகத்தாலே)
மலிவதனை கண்டு	காவர்களுடைய	சொல்	திருத்திபெருமான்
உகத்து	மருத்தியைக்கண்டு	மருதது ஆக	ஆழ்வாருடைய
பொலிக பொலிக என்ற	உகைய ஸ்ரீத்து	மனம் மாள் போகும்	ஸ்ரீமலித் துகடு
வாழ்த்தி	காழக வாழ்த்து மென்		மருந்தாகப்பெற்ற
	டர்களை சா ஸன்		மனம்மாள்வாய் தொழித்
	பண்ணி		திரும.

(அவலன்கொடும் திவ்வாய்ம)

* * * இஃது * கண்ணுதாற் முறுவளிப்பனிலே * கொடுமையுடைய காட்டுமேலானது ஆழவார்க்கு இவ்விதத்தில் இருப்பு ஒருவாறு போய்விடக்கூடாது எனப்பெருமான புதிதையுண்டவத்தினை மலிகிருந்தும்படியை இவ்வித காட்டித்தொடுக்க, அதுகண்ணு * பொலிகப்போலிக வென்றுபோற்றி மும், இன்னமும் திருந்தாத எம்மவர்களை உபதேசகனாகலே திருத்தியும் அவரபணித்த நிலைய ஊறித்திகளே கம்முடைய முன்னமமலங்கள் சுழிய அருமருகது எனநதாபிற்று. (சஉ)

மாசறு சோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாண்மயால் *

ஆசைமிகுது பழிககஞ்சாமல்—செறவே *

மண்ணில் மடலுர மாற னேகுமித்தான் *

உண்ணவேகத் தான்பிறந்தவர்.

(சாஉ)

மாச ஆறு சோதி	}	கிர்மலமனை கொடுமை
கண்ணன்		புதுபுது
வந்து		எம்பெருமான
கலவாண்மயால்	}	செருவல் வந்து
மாசன்		எய்தலேவழி மரணமே
ஆசை மிகுது		யினுலே
பழிக்கு அஞ்சாமல்	}	ஆறவா
		ஆசை தாசப்பெற்ற
		(உரைத் தாயாரு உரை)
		ஒருகடைய) பழிககுப்
		பின் வான்களால்

சச ஆறு

தான் பிறந்த ஊர் வன்

நடுவன்

மண்ணில்

மடல் வன் ஒருமித்தான்

சசமெல்லாம் கடந்த,

தாம்பிறந்த திருக்களில்

துள்ளாசெல்லா கும்

சமுக்குமபடியாக

இவ்வலகத்திலே

மடலுரையிலே துறா

கிணர்.

* * * இஃது * பொலிக பொலிகளிலே * மலியுஞ் கடலொளி மூர்தி மாயப்பிரான கண்ணன் தன்னை * எனது வடிவத்தையும் குணங்களையும் சொன்னபயத்தையும் அதுவந்தித்த இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானோடு எம்மசுலேஷிகைப் பெறவேண்டுமென்று கொலிக் கையை கீட்ட அப்பெருமான் அகப்பாடுதே கைகழிந்து கிற்க அந்நாலை கலவிக் மட்டுள்ளவையிலே கா கைத்தாசாழ்வார் என்கிறது.

சசறவே என்றவிடத்து 'சசறவே' என தும் பாடமுண்டென்று விவாகியான தந்திகாண்டிற்று.

ஊர் கிணத்தமடல் ஊரவு மொண்ணுதபடி *

கூரருஞ்சேர் கந்துவடன் உழிகின்ற—பேராமல்

நீதுசெய்ய, மாறந்திருவுள்ளத்துச் சென்றதுயர் *

ஒதுவதில் கெல்லுனேயோ.

(சச)

ஊர் கிணத்த	}	தாம் ஊர்வதா கிணத்
மடல்		தத் தொடகளை
ஊர்வது ஒண்ணுதபடி		மடலை
உள் திருள் சோ கவகுல்	}	உரமுடிவாதபடியாக
உடன உழி, கிணத்		மிகுந்த இருள் செறிந்த
பேராமல்		துரவானது
	}	தன் பரிவாகத்தோடு
		கோந்து கிணத்
		தொலையாமல்

நீது செய்ய

மாறன்

திரு உள்ளத்து

சென்ற

ஆரர்

இங்கு ஒதுவது

எவ்வளவு

{ உபத்திரவம் செய்ய, (அதனான)

ஆழ்வாருடைய

திருவுள்ளத்தில்

சொந்த

அபாந்தை

{ இவ்வு காதே துணைப்ப

தான் து

எப்படி முடியும்?

* * * இஃது திருவாய்மொழியிலே மடலுருத்தாது துருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாத படியுக்கு இருள் செறிந்த இராப்பொழுது வந்து இடைநுழை கின்றது; அதுவுமல்லாமல் மிகவு

துன்பத்தையொழிந்து பண்ணிற்று; அதுநாலு அன்பமுற்ற ஆழவா நனடய * உருவெளிப்பாட்டுக்குரிய
விவரம் வாய்மொழிபேசுவோனானது தகவிலுக்குத் தெரியாது. (சச)

எங்கனே நீமுனிய தென்னையினி கம்பியுறகு *
இங்கனே தோனயகின்ற தென்முன்னே * —அங்ஙன
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாறன் *
கருதும்வாக் கிணபக் கடல். (சச)

நீ	தோழியரும் நாயகரு மான சிவான	உரு வெளிப்பாடு	உருவெளிப்பாட்டு டென்
இனி என்னை எவயினே	இனி என்னைச் சிறனாகு	உரைத்த	நாயகியினிலே
முனியது	மோ?		அருளிச் செய்த
கம்பி அழகு	திருக்குறளுக்குடி கம்பி	தமிழ் மாறன்	தாழிடை உதப்பவாத்
வன் முன்னே	யின வடிவமுடானது		தான் கம்பியினால்
	என் கண்ணினதில்	கருதும்வாக்	தம்மைச் செதிப்பவ
இவனே தோன்ருகின்	இதோ பாதவகமாபத்		கரும்கு
றது அருகன்	தோற்றுகன் ம தேதி;	இன்பக் கடல்	அருகது வாகமாயிருப்
	வனது		பா.

* * * திருக்குறளுக்குடி கம்பியின் நிவலவயவசெளக்கியம், நிவலபாண ஸௌந்தரியம், நிவலயுதவிவசுதாயம் ஆகிய அழகுகளிலே கருகப்பெரியுண்ட ஆழவா அருவாதழம் அருத்
தைபே வாய்மொழிவாகிற்கு, அதுகண்ட தாய்க்கா சிறி சிவழிக்கப்புக, 'தான் சிவகன் செழிக்கு
மணலிலே சிறிசின்றெனில்கையே, உருவெளிப்பாட்டாலே கம்பியினே அறகு என் முன்னே வந்து
தோன்ருகின்றதே! இனி என்னை சிவகன் பகவத் விஷயத்தில் வினாடி மீட்கப்பார்ப்பது பய
னற்றதேயாகும்' என்று தெரிவித்தருகை * எங்கனேயோ திருவாய் மொழியின் பரமேயம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழவார்க்கு இன்பமும் அன்பமும் கலந்து உண்டாயிற்று. அப்
படிப்பட்ட ஆழ்வாசைச் செதிப்பவர்களுக்காகவே சொன்னால், இத்திருவாய்மொழியில் அன்புமும் அன்பமுண்டாகப்படுகதி
யிலை, இன்பமொழியும் என்மும் வாயிப்பித்தருகியாயிற்று. (சச)

கடன்கூலத் தீசனை முன்காணாமல் கோந்தே *
கடனா லுனுகிக்க லுற்று * —நிபமாக
வாய்க்தலுயித் தான்பேசும் மாற னுரைத்தனை *
ஆய்க்குணைப்பா னட்செய்கொற் றார். (சச)

கடன் குலத்த	கடல் குழந்த நிலவுகத்	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாவே தாம் அனு
காண	தீவ	மாறன்	கரித்தப்பேசின
முன் காணாமல்	எம்பெருமானை	உரை அருண்	ஆழ்வாருடைய
	கண்ணனே காணப்	ஆய் அருண்	முன்னுதிசனை
	பெருமல்	ஆய் அருண்	வைபவமயிற் அருண்
கொந்த	கிணைப்பட்டு		திப்பவானை
கடன் ஆ அனுகரிக்கல்	அருண் தாம் அனுசரித்	ஆய் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை
உற்ற	தத தரிக்கப் பார்த்து		செய்ய
திடம் ஆ வாய்த்து	திணைவி அந்நிலவா	கோற்றார்	கொண்ட கோத்தவரான
	யம் கொண்டவராய		கன்.

* * * கீழ் * எங்கனவோவென்றுந் திருவாய்மொழியில் உருவெளிப்பாட்டாய்ச் சொந்ததித்தனை
போகி வாகுதாதாதக் காணப்பெற்றதில்கையே; அதுநால் ஆழவார்க்கு கலைமம் மிக்கதாயிற்று;

அந்த க்ஸேசுள்ளை எவையுமாயினே போகவிட கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் 'அனுகரித் துத்தரிதருள எனது ஒளியின்றி' என்று நினைவுவந்தபொழுது அப்படியே நற்பாவ பாவனை கொண்டு தீபதினொன்றை * கடலுஞ்ஞாலநகரின் அப்படியிட்ட ஆழவாருடைய அருளினசெயல் களை நசுமறிகது ஒதவல்லவர்கள் யாவரே அயர்கா ஆழவார்க்கு நித்யநைகநகரியம் பண்ணு கோன்பு நேரற்றவர்க்கெனக் கொள்ளத்தகுவர் என்றதாழிற்று. (சக)

கோற்ற கோணபாதியிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றவில்லேன் *
பேற்றக்குபாய முனறன் போருளே—சாற்றுகின்றேன் *
இங்கென் னிகையென்னும் எழில்மாரன் சொல்லல்வர *
அங்கமரர்க் காசா வழிது. (சஎ)

கோற்ற	ஸாதனாதுஷ்டாஸம் பண் ணிப் பெறுபாட்ட	சாற்றுகின்றேன் இங்கு	அனாதிருக்கின்றேன் ; இவளியுயர்த்தில்
கோன்பு ஆதி	சுருமியாகம் முதலான வத்து	என் தில என்னும்	எனதுடைய உறுதி
இலேன்	உடையெனவல்லேன் ;		இதுவாயிருக்கும் என் தருளிச் செய்தவான
உன் தலை விட்டு	தாசனாடு போகவரு பிருக்கிற வுன்றி விட்டு	எழில் மாரன் சொல் வவ்வர்	அழிப ஆழவாருடைய திருவாய் மொழியை ஒதவல்லவர்கள்
ஆற்ற வில்லேன்	தரித்திருக்க சத்தனை லேன்;	அருகு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பிண்பு
பேற்றக்கு உபாயம்	புருஷனாத்த ப்ராப்திக்கு சாதனம்	அமரர்க்கு	நித்யவாசுகளஞ்சு
உன் தன்	உன்னுடைய	ஆசா அமுத	ஆசாத அமுதமாயிருக்கப் பெறுவர்.
பேர் அருளே	பாமகிருஷ்ணியே (என்று)		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நித்தேதற்கு விஷயிகாதத்திற்கு இடைநூறக உபா பரந்தரவளரில் தரிசுநீ உடையேனவல்லேன்; *உன்னுடைய நித்தேதற்கு சுருமியாகம் உதனம்' என்கிற மறநாசனவாஸமுடையேன், இதுவாழிற்று என்னுடைய க்ஷணம்—என்று தம் உறு தியை * கோற்ற கோணபாதிலேன் என்கிற நுருவாயமொழியில் விண்ணப்பக செய்தவரான ஆழ வாருடைய நித்யவாசுக்கிறனை ஒதவல்லவர்கள் இவையியிலே ஸாம்சாஸ்யங்களையறப்பித்த பிண்பு பசவதுத்திலும் நித்யமுகத்தானாலே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (சஎ)

ஆன வழிதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளை *
தாராணவயாலே தளர்க்கு மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றுகை பேசி யுமக்தான் *
மாசறுகீர் மாறனெம்மான். (சஉ)

எம்மான்	அஸமதஸ்வாயியம்		
மாச ஆற சோ	குத்தமற்ற திருக்குணவ களை புடையவரு மான்	மிக தளர்க்கு	மிகவும் நெஞ்சிடுவப மட்டு
மாறன்	ஆழ்வா	தீராத ஆசையுடன்	அநபவதநாகவ்யது தீர மாபாதஅபிக்ஷேசத் தாலே
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குடும்பவிலே) தாம் ஆசையுடைய பேறுகளை	ஆற்றுகை பேசி	தம்முடைய ஆற்ற ளைய வெளி மிட்டு
ஆசையுடனாழ்வார் தீராத வையாலே	ஆசையுடைய பெருமான் அருள செயலானம யாலே	அலமக்தான்	வருக்திருர்.

*** திருக்குடத்தை பெய்பெருமானபக்களிலே ஆழ்வார் விரும்பின பேறுகளாவன—
குளிசகோக்குதல், குசவம்சன்ம பண்ணுதல், நமதுதல் முதலியன. அவற்றை ஆராவமுதன் தன்
தருணமையாலே ஆழ்வாருக்கு மிகவும் களாகது தம்முடைய ஆற்றுகையைப் பேசினாராயிற்று * ஆரா
வமுதே பென்னும் திருவாய்மொழியில், திருக்குடத்தை பெய்பெருமானுக்கு * ஆராவமுதாழ்வார்
என்றே ஸம்பிரதாயத்திருநாமம், “ஆராவமுதா, ஆரவாசாதரிதே பேறுகளைத் தராராமையாலே”
என்று கெற்பிரித்துப் பொருள்கூறுவது கிறிதும பொருந்தாது. (சுடி)

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் போருட் கண்ணாறு * உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுந் சீலத்—தர்த்தவிரிந்து *
சோக்தனுபலிக்கும் நிலை செய்யெனற சீர்மாறன் *
வாய்க்தபதந்தே மனமே னாவது.

பிறந்த உலகம் காத்து அளித் கும்	பல பிறப்பும் பிறந்த உலகங்களை சமீபித் தருணா கின்ற	சோக்த அனுபவிக்கும் நிலை	பொருகி அதுபவிக்கும் படியான நிலைமையை
பொருக கண்ணாறு	பரிமதபாளுவான் கண் னயிராயே !	செய் களம சீர் மாறன்	செய்தருள் வேணு மெனற பிராத்தித்த
உன் பிறந்த குணத்தால்	உனது உயர்ந்த திருக் குணங்களால்	வாய்க்த பதந்தே	ஆழ்வாருடைய பிராத்தமான திருவடி கணிசெய்தே
உருகும் சீலம் திறம் தயிர்த்த	உருக உருகுமடியான தன்மை நிலை	மனமே னாவது	உருகே நீ பொருத்தி யிரு.

*** விபவாவதாரகுண சோக்துதல்களைச் சிதை செய்யப்புகுந்த ஆழ்வார் அவற்றைச்
சிக்கை செய்ப முடியாமல் கெஞ்ச உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே கோக்கி
‘மீசானே ! இப்படி உருகிப்போனாமல் தரித்து கின்று அனுபவிக்கும்படியான நிலை க்ருணப
பண்ணி வருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய் மொழியில் பிரார்த்தித்தவர் ;
அவருடைய திருவடிகளை சிதைக்கத் தக்கன—அனருசாயிற்று. (சுடி)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ புகப்போய் *
நாளினிந்து கிழந்தவ்வுந் தன்னகுதல் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுறற்சு சொன்ன சொலவு கற்பா தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான் மா கலத்தால்	ஆழ்வார் சிறந்த பிரமத்தோடே திருவல்லவாழியே	துன்பம் உற்று சொலவ சொலவு	உருகி வருகிற செய்த புணர்வுகளை
திருவல்லவாழ புள் போய்	சொனது சோப் புறப் பட்டு	கற்பார் தங்களுக்கு	கற்றுமனர்களுக்கு
அவ் வார் தன் அருகில்	அகத்தறவின் ஸபீபத் நிலை	பின் பிற	இனி நெறமா வேறு பிறப்புகள்
இனித்து விழ்ந்து சேன்	தனாகது ஸ்மர்த்த அதனு மேலே (தொழிமாருடைய கிடைத்தவகளுக்கா தும்) கணிவுபுட்டு	பிதக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியிராத (சுக்ஷிணம்மாறாய மாகும்).

*** திருக்குடத்தையிலே தம்முடைய மனோகர விரிந்திடுபுகுத ஆழ்வார் திருவல்ல வாழ்
காரிலாவது சென்று களிப்போமென்று அங்கேறச் செல்வாய் புறப்பட ஏ முட்ட முடியப் போகப்
பெருமே புறச்சோகையையிலேயே நாள்க்க கிழந்த ஆற்றுகை களைபுண்ணி அருகிசெய்த

* மானேய்க்கொங்கு, திருவாய்மொழியைப் கற்பாக்களுக்கு இனி பொருளானும் பிறவித்துன்பம் கோரமே பேசின் பமெய்தலாகும் என்றதாயிற்று. (சக)

வைகல் திருவண்ணங்கு வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்கொள்! செப்புமென *—வைகலிந்த
காதலுடன் ஞானமும் காசிமாறன் கழலே *
மேதினிமீர் கீர்வணங்குமின்.

புன் இராமனார் திருவண வண்ண வைகல் வாயும	பதவகைட்டகைதே ! திருவணவண்ணிலே பெயர் தாம னாழகதருளி மிருகமின்ற	வைகலிந்த காதலுடன் தாது விநாம	மிசப்பெரிய ப்ரோமத் தடனை அந்தப் பதவகைதே தாதுவிட்ட
இராமனுக்கு வைகைதனை செப்பும் என	புரீராமமிராமனிடத்திலே வெளது செயற்கைச் சொல்லுகுகோ கொன்று	காசி மாறன் கழலே மேதினிமீர் கீர் வணங்குமின்	ஆத்காருடைய திருவடி களைபெய பூயியிலுள்ளவர்களை ! கீர்களை வணங்குகோன்.

* * * பாதிக்கினை வினிதது 'நிங்கள் திருவண்ணங்குமினிலே சென்று அங்கு எழுக, குளியிடுங்
கின்ற விடவந்திருக்கின்றோம் என புரீராமமிராமனுக்கு என்னுடைய விசத்தலையினையுத் தெரி
வித்து அங்கிருந்து நல்ல சமரசாரம் கொண்டு வரவேணும்' எனது * வைகலுக்கறி வாயிலே
சொல்லி அங்கப்பதவகைத தாதுபேசவிட்ட ஆத்காருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே
மாவிலதவர்களுக்கு நல்மென்றதாயிற்று. (சக)

மின்னிடைவார் சேர்சண்ணன் மெத்தெனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போய்ப்பெண்ணிவையுத்தான்தள்ளி * —உன்னுடனே
கூடேனென்றோம் குருகையர்கோன் தான்நொழுவே *
நாடோறும் கெஞ்சமே! கல்து.

மின் இடைவார் சேர் சண்ணன்	மினபேனத தண்ணி வடைய புடைவக சாண அபகரியதோடு சொத்து விபாத போக கிள கண்ணப்பரான்	பெண் நினை ஆய் தான் தள்ளி	வந்தி பாக்கி வடைகத (அப்பெரு மரணத் தரம் திரவகரித்த
மெத்தென வந்தான் என்று	(அதனுய) தாமதத்த வகதாமினென்றென்னி (ஆழவார்)	உன்னுடனே கூடேன என்று வந்தோம்	உன்னோடு சேரமாட்டே இன்னது வந்தோ
தன் நிலை போய	தாமத தன்மை தவிரப் பெற்று	குருகையர் கோன் தான் நொழுவே கொஞ்சமே !	சட்டினபருடைய திரவகரிக்கவே தொழு மாறு மனமே !

என்தோதுக கங்கு எப்போதும் அருள்செய்வாயாக.

* * * மேற் திருவாய்மொழியில் தாது விட்டவாதே எம்மெருவாள் துடிவா, இப்படி காம்
தாது விட்டவாதே வேண்டும்படி தாமதத்ததற்கு என்னவாறா மிருக்குமென்று ஆராயகத
ஆழவார், இவன் வேறு பெண்குரோடே வலந்திருந்து போதுபோக்கி விருந்தாளாததனை என்று
கருதி ப்ரணா. கோஷத்தாலே றீ எனகன் கோஷத்தாலே வரலாகாது, உன்னோடு நாளை கூட்டமாட்டேன்
என்று வதவடைத்துத் தள்ளிப்படிவகை கூடும் * மின்னரிடைவடவார் திருவாய்மொழி.
இவகளை வினாசலங்கொண்டாடின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை சாணமென்றதாயிற்று. (சக)

நல்லவலத்தால் நம்மைச் சேர்த்தோன் முன் நண்ணுரை *
வெல்லம் விருத்தலிபூதியென்னது * — என்.கையறத்
தான்ருந்தலவழத்தும் தமீழ்மாறன் சொல்லலலார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தருவா.

நல்ல வலத்தால்	(பத்து பத்திதல் முதலிய) நல்ல வன்மை வாய்	என்னை அற	முடிநிலிநொழல்
நம்மை செத்ததோன	(கடலை நீக்கி) நம்மைச் செவிட்டுந் தொண்ட வன்	தான் இருந்த காமத்தொ	தாதிருத்த ஸ்தோதரம் பண்ணின
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல்	ஆற்காருடைய ஆஸ்திக்
என்னுடைய வெல்லும்	பண்டுகளை வென்றவ னாய்	வலப்பா	இலைய அதிகரிக்க வங் வவர்கள்
விருத்த விபுதியை	ஒன்றோடொன்று பிரகாச விருத்த விபு திகளை யுண்டாக்கி	வாய்வார்க்கு	சித்யஸ விசிகளுக்கு
வந்து	வென்று புரங்கப் பேசி	வாய்த்த ருளவன்	பொருத்தமான குருக்க ளாவர்

*** வைகல்புத்தியாவில் துதுவியிடேவென்றும்கூட எம்பெருமான் தாமதித்திருந்ததனாலே பரணவிராகமும் தலையெடுத்து 'உன்றோடே கூடமாட்டேன்' என்று உறுதிபெண்ணுருந்த ஆழ் வானா எம்பெருமான் நல்லவலத்தால் சேர்ந்துகொண்டான்; நல்லவலமாயது — பத்து கழல் முதலிய விசேஷபரணவகளைப் பறித்துக்கொண்டதும், பலவகையாக வாக்ஞயாதற்குச் செய்தல் முதலியவையாகும். அவை மேற் திருவாய்மொழியில் விசாரம். இங்ஙனே நல்லவலத்தால் கூடு வித்துக்கொண்ட பெருமான், முன்னே மஹாபலசாஸிகளையும் வென்றவனாதலால் அபரிணசன நம்மை வெல்லுதல் அவனுக்குப் பணிவோ எனவிருத்த ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் தன்னு டைய விருத்த விபுதிப்பிரகந்தைக் காட்டிக்கொடுத்தது இவையும் பாரீர் என்ன, அவனமே பார்த்து வாழ்த்தின * கங்குசக, மெனற திருவாய்மொழியை ஒதுவல்லவர்கள் வானவரானும் கொண்டாடப்பெறுவாகன என்றதாயிற்று. (இங்)

தூவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக வேன்னுமன் என்றும் * — பாவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்தப் பேசும்பாரக்துசன்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே! துவள்.

(இச)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மனம் பெற்றதன்	அதுபயிக்கும்படியான
குரவை முதல் ஆம்	எனக்கீண்ட முதலான	என்றே களித்த	நெஞ்சு படைத்தே
கோலம் செயல்கள்	அழகிய விசயத்தா ளை	பேசும்	என்ற களித்தரு ளிச் செய்த
இரவு பகல் என்னுமல்	இரவு பகல் என் னி த வாயின் விசயக் கை	பாரக்குவன் தன்	நம்மாழ்வாருடைய
என்றும்	காலகந்தம	சொல்தேனில்	ஸ்ரீஸூக்தியாவிற மத
		நெஞ்சே	விசய
		தான்	துமனமே .
			சீ நிடுபட்டித

*** கண்ணபிரான் செயதருளின் பாஸ்கீண்ட முதலான திருவாய்மொழி கங்குசக அகேதா ரத்த விபாகமற எப்போதும் சபிப்பதி ஆவற்றையே அநுபயிக் கும்படியான நெஞ்சு பெற் றேனே! என்று மிக்க களிப்புடனே * குரவைவாய்ச்சியா பஞ்சம் பேசின ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி மமுதமே கமக்குப் பரமபிரக்யம் என்றதாயிற்று. (இச)

துவளவகே மால்திறந்துத் தொன்னலத்தால் * நானும்
துவளவதன் சீலமெல்லாம் தொன்னுன * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் அழகுக்கூற்ற மாறன், அதல்
மன்னுமுடிப்பால் வந்தமால்.

(100)

முன்னம்	சீழ்த்திருவாய் மொழி	தவன் அறு சிர் மால்	குற்றமற்ற கல்பாண
அதுபவத்திலு	எம்பெருமானை	நிறைவு	குணங்களை அடைய
தவன் அறு	வணடல் கருகதிறக்	தொல் நலகதால்	எம்பெரு மன் மிகத்
முழி நின்று மாறன்	ஒரு குறையு மின்றிவோ	சாரும் தவன் அறு	பத்திய
அதில் மன்னும் உலப்	பட்டாணமான் அவரை	தன் சிலம் கல்லாம்	தம்பதனை பெய்வளவ
பால் வந்த மால்	நிலைம உடந்தி ருத	தொன்னான்	அருளிச் செய்தார்.
	இவ்வாறு		
	அவ்வனுபவத்தில் பொரு		
	கதி சிறப்பெய்த		
	ஆனந்தத்தாலுண்டான		
	விபரமோதமத்தினால்		

*** இவ்வாறு மாறன் மால் திருவாய் மொழியானது ஆழ்வார் தம்முடைய படிக்கின்ற தானம் தெரிவித்து என்ன நடையு நரிசெய்யுகமாயே இவ்வாறு நரிசெய்யுகமாய். "மாறன் தன் பெயரையா சொன்னான்" எனவருமா? வேண்டுகண்டிற்று மின்னிக் கெ ஸமஸ்த கல்பாண குறையு கருகதிற எம்பெருமானை மிகவும் பகையுடையாகக் கருகதிறந்தான் படிக்கின்ற பெயலாம இதில் நுமாய மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார்; அருகருக் காணாமென்னவென்னிய, சீழ்த்திருவாய் மொழியில் மிகவும் அருபவமே எனவருகிறது. (100)

மாறனுனே தான் கலந்து வாழப்பெறுமையால் *
சாலனைத்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோல்யே *
தானிகழுவெண்டாமல் தன்னிலிடல் சொல்மாறன் *
ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுன்.

(101)

மாறனுனே	பரம புருஷரினது	தன்னை விடல் சொல்	அவன் தன்னுடைய
தான் கலந்து வாழ	தாம் கூடி வாழல் பெரு	மாறன்	முதல்காலக் கருமை
பெருமையால்	மையான		தட்டல் விட்டு
சாலனைத்து	மிகவும் தளர்ந்து		கண்டபடிவை அரு
			ளிச் செய்த ஆழ்வ
			ருடைய
தன் உடையமை தான்	தமமுடைய ஆள் எந்த	ஊனம் அறு சிர்	குற்றமற்ற திருக்கல்
அடைய	யவனின் பெயலாம	தொழிற் உன்	யான குணங்களை
கோல் தான் இகழ	கலப்பயந்த பூரிக்கமக		மனமில் அனுபவமாய
பெயலாமல்	விட வேண்டாமல்		பாடி

*** ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானினது கூடி வாழப்பெறுமையால் மிகவும் தளர்ச்சி யடைந்து ஆழ்வாய்க்குணலலாம தமனை விடல் அருமை படிமை. மாறனுடைய மனத்தி னுமைய மொழியில் அருளிச் செய்தார் எனவருகிறது. இதை நான் சொன்னால் "என்னுடைய பெயலாம என கிற திருவாய் மொழியில் காட்டினால் இதில் நுமாய மால் மிகத் பசிய நரிசெய்யுகதகரக "கோலினை தானிகழ வேண்டாமல்" எனவருகிறது சொன்னான் அருகருகாய் மொழியில் ஆழ் மாறனுக்குள்ளு ஸமஸ்தகருகதிறம் ஆழ்வார் கருகதிறம்; இத்திருவாய் மொழியில் அவ்வாறு மன்னுக்கே ஆழ்வார் தன்னுடைய விடல் மிகவும் கருகதிறம் வாழி பெயலா (101)

உண்ணுஞ்சோறுதி பொருழன்று மெம்பெருமான் *
கண்ணுண்ணே நீர்மல்திக கண்ணினுஞ்-- * மண்ணுலகில
மண்ணுதிருக்கோளூரில் மாயனபால் பொம்மாறன் *
பொன்னடியே நந்தமககுப் பெண்: (இஎ)

உண்ணும் சோறு ஆதி ஒரு மூன்றும்	உண்ணும் சோறு முத ணை தாசக பொருத பொருதபுணை மூன் றும்	மண் உலகில் மண்ணு திருக்கோளூரில	நுணியுலகில் கிண்பெத் திரும்குற திருக்கோளூரிலுள்ள
மெம்பெருமான் கண்ணன் என்பே	மெம்பெருமானுடைய புதி க்ருஷ்ணவே எனது அத்பாவயித்துருந்து	மாயன் பல் பெரும் மாதன் பொன் அடியே கம தமக்கு பொன்	தந்தமர் நிதிப்பெருமா கரிடம் செவகப புறப் பட ஆழவாருடைய அழகில் திருவடிகளை கமக்குத் தனமாகும்.

*** "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" எனற படியே சோறு நீர் வெற்றிலைகளாகிற தாசக
பொருத பொருதபுணைவகும் கண்ணினெம் பெருமானை பொருத அத்பாவகையும் நிசம்பப்பெற
திருந்து கண்ணினைக் கொண்டு திருப்பணியாசன ஆதவார் * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய் மொழி
யில திருக்கோளூராகுச் செவ்வப்பெறப்பட்டார். அவருடைய திருவடிகளை கமக்குத் தந்தாம். (இஎ)

பொண்ணுலகுபிரியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
எண்ணிடரை மாணுகசிபம்புமென் -- * மண்ணுதிரு
நாடுமுதல் தூது கல்கிலிமெம்மாறனைவே *
நீடுலகிப் பெயர்வணங்கும் நீர். (இஉ)

பென் உலகு பூமி எல் ளைய	சித்ப விபூதி விலாவிபூதி வாய் எல்லாவதறை பும்	மண்ணு திரு நாடு முதல்	சித்பவைருண்டி ம் முத வாண இடையையில் (பகிர்வோற) தாசக விரும்பிப் போகவிட ட்டுணை
புன இனங்கட்கேவழங்கி	பதவைக் கணங்களுக்கே சொடுபதாசக சொல்லி	தூது எவ்வி விடும்	
என் இடரை மாணுகு இயம்பும என	(நிங்கன்) எனது தூதரை மெம்பெருமானிடம் சென்று சொல்லு கோள்" என்று	மாதனையே நீடு உலகே நீடு பேய் வளங்கும்	ஆதவாரையே பெரிய உண்கத்தொகை ! நிங்கன் சென்று வணங் கும்பன்.

*** உபய விபூதியையும் வழங்குவதாசக வாகனரித்துப் புள்ளினங்களை விளிகது "திரு
காட்டிலோ அநதர்யமிதவதநிலோ எமகேவாவது எம்மெருமானைக் கண்டுவிடிந்து நீங்கள்
எனது பிரிவாற்றும்மைகைய அவனுக்கு அறிவிக்க வேணும் என்று சொல்லிப் * பொண்ணுலகை
சோபிதத்தில் தூது விட்ட ஆழவாரையே அனைவரும் வணங்க வேணுமென்று ராயிறது. (இஉ)

நீராதிக்க கேட்டவர்கள் கேஞ்சுறிய * மாணுக்கும்
ஏரார்லிகம்பி லிசுப்பரிது -- * தூத
காதலுடன் கூட்டி காரியாறன் சொல்லி *
ஒதிடவேயுய்ய மூலகு. (இக)

கேட்டவர்கள்	{ (தொழுவாட்டி ஆராத நாத நயந்தக்) கேட்ட வந்தனர் }	திருப்பு அரிதா	{ எழுந்தருளியிருந்ததல் அவராயவமாயபடி பாசவம் }
நீர் ஆதி நெஞ்ச அழிய மாறும்பும	{ தோய்க கணர்த்துகெஞ்ச செயல் மாறும்படிம என்பெயர்வாறுமாயும் }	ஆராத எந்தனும் கூப்பிப் காரி மாறன் சொல்லி ஒட்டிலே உலகு உய்யும்	{ பரிபூரண ஆனசெய்யோறு அகிலன் உலியவழித்த மொழிவாறுமைய அருளரிசு செயலை நீதின வளவிலே உலகம் உய்யுதிக்கும். }
நச் ஆர் விகம்பில்	{ செயலும் மருகத பசை பதத்திலே }		

*** கேட்டவர்கள் நெஞ்சருகில் கணராயவமாயவமும் எம்பெருமானுடைய திருவாட்டில் தலித்திருக்க முடியாதுபடியாகவும் பெருமிடதுசெய்து "நீராய் கிணறுயப் பதிகத்தில கூப்பிட உலகு உய்யுதிக்கும்" ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தியை அழிகாக்கவும் உலகம் உய்யுதிக்கும். (ருக)

உலகுய்ய மால்நிறை உயாவேங்கடந்தே *
அவர்களை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *
வன்சாணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *
உன்சாணாய் நெஞ்சமே உள்.

(கல)

மால்	ஸாயேசவரன்	வன் சாண் ஆய சேர்ந்த	{ கிணறிய உபயமாய்ப் பற்றின }
உலகு உய்ய விரிந்த	{ அவன் கோகங்கும் உய் தின்கும்படியாக கின்ற }	மகிழ் மாறன்	{ வஞ்சாயவரன் நம மாழவாருடைய }
உயர் வேங்கடந்தே	{ உயர்ந்த திருவணியே பெரிய பிராட்டியவராய் புருஷகாசமாக முன் னிட்டுக் கொண்டு }	தான் இணையே நெஞ்சமே	{ உபயாதத்தினையே நினைமே }
அவன் தன் மலர் அடியே	{ அப்பெருமானுடைய திருவடி கதாக்களை கிணறிய }	உன் சாண் ஆய உள்	{ உலகுப் புக்காக பாதிபந்த பண்ணு. }

*** "காவரும் வானமும வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே இன்னொருவா சென் றிற வாகியின்றிக்கே ஸகலப் பிராணிகளும் உய்யுதிக்கும்படியாகத் திருமணியிலே பெழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவேங்கட முடையாறுமைய திருவடிகளைப் பிராட்டி புருஷகாசமாகப் பற்றின படியை * உலகமுண்ட திருவாய் மொழியிலிருக்கிச் செய்த கவமாயவாருடைய திருவடிகளை உலகுத் தஞ்சமென்றாடியிற்று. (கல)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *
எண்ணிலாமாயன் எனைகலிய—எண்ணுகின்றான் *
என்ப சினைத்தோலமிட்ட இன்புகழ்சோமாறணை *
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல்.

(கக)

என் இவர மாயன்	{ என்னிதந்த ஆசரிய குணசெய்தடி தகவிற புலம்புதுற எம்பெரு மான் }	என் னுலியருன் என்று கிணறது	{ திருவள்ளப்பற்றிவிட்டா கொண்டெண்ணி }
நி உலகில்	{ இவ்வயவஸூதியிலே உள்ளே வந்ததிக்கிற புருஷேந்திரியகளை கிற பணகலருடன் }	தவம் இட நீன் புகழ் சேர் மாறன் என்	{ மூலையிட்ட மலமாயசுலகியான ஆழவா என்று அதுவல் நித்தவாரேற }
உன் நிலைய இவருடன் திருத்தி	{ திருவடி செய்த எண்ண நயிப்புகை }	பவம் கலுதல் நன்றி விடும்	{ ஸம்பவாமாத காவராத் நீரி ஒழித்தமே. }
என் கலிய			

• • • ஆழமான இக்கிலத்திலே னவந்தது அன்புதாழ்ந்ததாக. இக்கிலத்திலிருந்து வரும் இக்கிரியைகளோடேயே நுகருகின்றது யது னத்தாம. ஆகவே ஈயப்போதுவான ஆழ்வாசாரும் இக்கிரியைகளோடே னவந்தவேண்டியதாயிற்று. அதுகண்ட லாழ்வார் "இக்கிரியைகளானவை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் படாதபாடு படுக்கும்வகையல்லவே. இப்படிப்பட்ட இக்கிரியைகளோடே கம்மை னவந்திருப்பது கலைக்கக்காடுவே போதும்" என்றெண்ணி அப்பெருமானே கோக்கி ஒவ்வொரு முறையிட்டார் * உண்ணிவானிய சொன்னுந் திருவாய்மொழியில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வா திருநாமத்தை உச்சரித்தவரானவியிலேயே கமமுடைய ஸம்வாசபந்தம் தொகையும். (கக)

கங்குல்பகலாதி கைவிஞ்சி மொகமுற *
அங்கதனைக் கண்டோ ராங்கரைப் பார்த்து—* இவகிவள்ளால்
எனசெய் & கோன்னுகின்ற தென்னுகிலே சேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற கெஞ்சுவெள்ளையாம். (கஉ)

ஈரூல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்		
அரதி கைவிஞ்சி	ஆதரமும் அதிகப்பட்டு	இவது இவன் பால்	*இத்தனைவ ளிலுமாயின் இவன் திறத்த சீர் செயய கினைத்திருப் பது என்ன? என்ற கேட்கவேண்டியுமடி. யான் அங்ஙனமதவைய யடித்த ஆழ்வாரு டைய
மோலம் உற	(ஆழ்வார்) மோதம் மலையத்திட,	என் செய சீர் என் னுகின்றது என்னும் கிலே சேர் மாறன்	
அரு அறின கண் டோர்	அரு நினைமையைப் பார்த்த திருத்தாயார்	அம சொல் உற	*இவருக்கிணைய யதனைத் திக் ஹருதயம் பரிசுத்த மாகும்.
அரங்கை பார்த்து	ஆரங்கை நாதனை கோக்கி	கெஞ்ச வெள்ளை கெ	

• • • கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * உண்ணிவானிய பகிதத்தினுண்டான தளர்ச்சியானது மிகவும் அதிகரித்தது உணாதத்தியுழிந்த முர்ச்சிக்கூம்படிபடான கிலைமை நேரத்தவனவிலே, "கோயில திருவாசலிலே முறைகெட்ட கோன்விடாக்கி" என்ற ஆசார்ய ந்தருதய ஸீசாசுகைப் படியே பார்வருச காலகையைத் திருநாயார் கோயில். திருவாசலிலே யிடநிலைதது, 'பெரிய பெருமானே, இப்பொண்டினனை நிறத்து சீர செயய கினைத்திருப்பது புரது? இப்படி இவனைக் கைவிடுகை தரும்மோ?' என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது * கங்குலம் பகலுமபகிகம்

அரதி—உட செயல். ஆதரமும்.

(கஉ)

வெள்ளிய னாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *
தொனியமால் தென்றிருப்பேர் சென்று—* உள்மாமங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடபோபந்து *
அற்றவர்கள் தாமாழியார். (கஉ)

வெள்ளிய னாமம் கேட்டு	பேசியவனை யவனக் காமங்களைத் தால் கொல்லக் கேட்ட தலை	உள்ளம் அங்கே பற்றி கின்ற தன்மை பகரும்.	தமது திருவானம் அங் கிடத்திலேயே பிர வணமானபடியை அருளிச் செய்த ஆழ்வா பகலிலே அதமத் தீரத்தவாதக [அந்நியா ஹசேஷ பூசர்கள்]
மோகம் விட்டு அனாத பின்	முர்ச்சனை தென்கிர்த பின்பு	சட போபந்து	
தென்கிய மால்	சாமலுஞ்ஞான ஸாவேச வாயுடை ய (கிருப் பதிகளுள் ஒன்றாக)	அதமவாகன் தாம்	கம்பீர ஹருதயம் களா யார்.
தென் திருப்போ சென்ற புர	தென் திருப்போயில் போய்ப் பிரவேசிக்க	ஆழியார்	

* * * கி. நந்தி நுலால் லேட் திரியிய * கருதுணம் பகலில் * கி. நந்தாயா வாக்கிலே தேன் திய நில கிருநாமகண்ணை தேடாப்பெற்ற வளவிலே மூர்ச்சாச தாக்கொதிய, உணாதகி பெற்ற ஆழ்வாச நென் திருப்பேரெலில் என்னும திருபடநிலே சென்று கோவேணுமெனதெ ஆசையை வெளியிடகுனிஞர் * வெண்ணைச் சிசைக்கு திருவாய மொழியிலென்க.

இப்பாடலின் இரண்டாமடியில் “கென திருப்பேர்” என்றே உலகமெங்கும் பாடம் வழங்கி வருகின்றது. கோழ நாட்டுத் திருப்பங்குநன் ஒன்றான அபபங்குடத்தான் ஸன்னி திகே கென திருப்பேரென்று விவருதலாம். அந்தத் திருப்பதி திரு விஷயமன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பங்குநன் ஒன்றான கென திருப்பேரையே இவரு விவசிக்கும். ஆகவே “கென் பேரை” என்று பாடம் நுதிருகுகலா மென்பப் பேரிதேயார். பெரை எனபது திருநாமமென்றன் டும், “பேரெயில்” எனபதே திருநாமமென்றும் விவாக்கியானங்களினால் தேன்கெனபடியால் ஏக தேசக்கூறுணமாகத் தென் திருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (கூஉ)

ஆழிவண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றங்காட்டி *

வாழிதலுலென்று மகிழ்ந்து கிறக —* உழிவணை

தன்னினயின்று போல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்னொல் *

பன்னுலரே கல்லது கற்பார்.

(கூச)

ஆழி வண்ணன்	உடல் வண்ணனான் மம்	இன்று போல் கண்டு	இன்று நடத்தவைபோல்
தன் விசயம் ஆணவை	பெருமான		வாங்காத்கரித்த
முறதம் காட்டி	தன்னுடைய விஜய		
	பாம்பனாசன முழும	தான் உரைத்த மாறன்	தாம் அறப்பித்ததற்குப்
	தம் காட்டி		போக்கு விடைய
இதனால் வாழ் என்று	இவற்றை உறுபணிப்ப		பாக மருகிச் செயத
	தலால் வாழ்ந்தபிபா		ஆழ்வாருடைய
	மென்று (ஆழ்வாசை		ஸ்ரீஸூக்திகளை
	* கோத்திக் கூறி	சொல்	அறப்பித்தபவர்களை
மகிழ்ந்து கிறக	உரைதிருகை,	பன்னுலரே*	கல்ல தாக்கனைக் கற்பு
உழிவணை தன்னின்	பகையுணவாய்க் கழிகந	கல்லது கற்பார்	காரவர்.
	அந்த விஜயாபதானை		
	களை		

* * * எம்பெருமான ஆழ்வாரை ஒருவரது தரிப்பிக்க வேண்டித் தன்னுடைய அபதானைகளைய முடிவானத்தல், கடவுடைதல், நிலமிடத்தல், பிரளயம் காத்தல், பாசதம் கை செயதல் முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து * ஆழியா! இவற்றைப் பேசியறுப்பதினது வாழ்க் கடவிர * என்றருளிச் செயல், ஆழ்வாரும் அவற்றையெல்லாம் தற்காலத்தின்போலக் கண்டு கணித்துப் பேசியனுபவித்தாரா * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

* கல்லது கற்பார் மாறன்னொல் பன்னுலர் * என்று அங்ஙனத்து, கல்ல ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கற்க விருப்பமுடையவர்கள் ஆழ்வா ஸ்ரீஸூக்தியைக் கற்பங்கள் என்று முகாக்கலாக. (கூச)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *

பற்றும் விபவகுணப் பண்புகளை — * உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தமிழிழை வாய்க்துரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா. (கடு)

கற்றோர் கருதும்	சுத்தவர்களால் நியாயரிக் சபப்படுகிற	மண்ணில் உய்ளோர் தம் இழவை	இம்மண் டுறாகத்தவர் சுன்பவதருபவததை யிழக்கும்படிவை
விசயங்களுக்கு எல்லாம் பந்து ஆம்	கெத்தில் சரிதைகளுக்கு கெல்லாம் ஆகமபாண மாவிருக்கிற	வாய்த்த உரைத்த	பொருத்தமாக எடுத்த ரைத்த
விபகருணை பண்புகளை உற்று உணர்ந்து	விபகருணை குணங்களை பாசங்களை ஆசாயத்திற்கு,	மாறன் சொல்	ஆதவாராதி அருளிச்சொல் யானது
		பண்ணில் இனிது ஆன தமிழ் பா	பண்ணியைப் பரம் பொய்யமைய தராகிட வேதம்.

*** இந்திருவாய்மொழியாகிய * ஆழிபெழுவெனும் புகைத்தில் அதுணக்கித்த விஜய
பதம்பகாக்கு அடியான விபகருணை குண வவபாசங்களை அதுணக்கித்தது * படுக்கக்கிழை
தனம் கிடக்கக் கால்கிணிக் சரவாரைப்போலே இப்படிப்பட்ட மதராசியுண்டாயிருக்க இவ
அலகத்தவர்களை இக்கையிழை அனாந்தப்படுவதே! * என்று உபலாபினியுக்கு வெறுத்து
உரைத்த புகை * கற்பாசிரமமொகளை பெண்பது.

இதற்கு நிரவாய்மொழியின் விமணப்பாசுதத்தில் * வெனதிதரும்பதும் மேலிக் கற்பார்க்
கே * எனத்தில் கேக்காக " விசயங்களுக்கெல்லாம் " என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்க
என்றது விஜயபதாசகங்கொன்றபடி. (கடு)

பாமருவவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டப்பாடாமலற்றை—* அமனத்தால்
நாணியலனைக் காண லுந்தருக்கி கூப்பிட்ட *
அண்ணல்கண்ணாரேழையர். (கடு)

பா மருவ வேதம் பகர்	சுத்தங்கள் பொருத்தி உ வேதங்களால் பேசப் படுகிற	அ மனத்தால் காண்கிற	மா கலையுரைத் தராமலை அதுபலித்து
மாவ குணங்களுடன் ஆம் அழகு	எல்லேசுவரனுடைய திருக்குணங்களை கலை அழகென	அவளை காண	அப்பெருமா ளைக் காண் ஊர்க் காணவேண்டி
கே ண ட ப் பாடு ஆம் அவற்றை	பெருமேனமை வெள்ள ஆகியவைகளை	காணு உருகி கூப்பிட்ட அண்ணலை கண்ணா எழையர்	கண்ணு உளவ முருகி ஒவென்று துணிபிட்ட ஆழவாரை அடிபாடியாதவர்கள் அவிவேகமானவர்.

*** இந்திருவாய்மொழியாகிய * கற்பாசில் அதுணக்கிக்கப்பட்ட குணங்களைக் கூட அப்
பெருமானது உடிவற்றும் பெருமேனமையும் ஆழவாரை திருவண்ணாமலைக்கு விசயமாக,
அவற்றே நடுகடிகு அப்பெருமானைக் காண்கிற கண்ணா டுற மென டுறமொகை விளங்கு கூப்பிட்ட
ட திருவாய்மொழியாகிய * பரம நாமவருளிமண்பது. அதுவணம் கூப்பிட்ட ஆழவாரை ஆசாயி
லாதவர்கள் அறிவிக்கணை நீசமொகை என்றதாயிற்று.

வேண்டப்பாடாமலு அளவாடிக்நமம். * பாமருவவுளும் பாடத்த * பரமருவவுளும்
த * இதுவாதிவளால் ஸ்வாதிசுநமமும், * தாமரைக்கண்ணாடுவா * தாமரைக் கண்ணாடுவா * இத்
பாதிவளால் அழகும அறிச. (கடு)

வழையர்கள்கெஞ்சை யிளதலிக்கும்மாஸழகு *
 குழவந்துதோன்றித் துயர்வினாக்க *—ஆழமனத்
 தன்னுடனையவழகைத் தானுரைத்த மாறன்பால் *
 மன்னுமவர் தீவினையோம்பாய்க்கு.

(கஉ)

வழையர்கள் கொஞ்சை	அபகைகளினுடையவரைத்	ஆழும் மனம் தன்னுடனே	நாடுபட்ட மனத்துடனே
இனகுவிக்கும்	தை	அவ் ஆழமை	அந்த வழங்குமை
மன அழகு	உருக்க வல்ல தான	தான உரைத்த மாறன்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார்
	மமபெருமானது அழகை	பால	விஷயத்திலே
	வை		பொருத்தியிருப்பவர்களிட
குழ வந்து தோன்றி	காதற்பழம் வந்து காட்	மன்னுமவர்	நுடைய
துயர் வினாக்க	சி தந்து	தீ வினா	பாவகச்செல்வாம்
	வருத்தவையுண்டாக்க,	மாய்த்த போம்	உருவழிசெது போம்.

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * பாயமு முடிவிலில் * வந்தெய்துமாதறியேன் மங்கு
 நீலச் சுடர்நனைப்ப * என்றும் பாசரத்தின் பாகதாவிக்கப்பட்ட கிலகிணமான வடிவழகா
 னது திருவுளகத்திலே கைத்திருந்து அக்கையே இடையருமல் பாவித்த பாகநாப்பகர்ஷத்தா
 லே அய்வழகு பாதயகந்ஸமாய்த் தேறறறித் தனித்தனியும் திரளவும் ஒரு முகஞ் செயது
 கலிய, தாம் கலிய படஞ்ச் சொல்லுகிறபடிவாய் உருவிவளிப்பாட்டாலே கோவுபடுகிறவொரு
 பிரசாடி பாசரமாக அருளிச் செய்கதாம் * ஏழையாராயிப் பதிகம்.

(கஉ)

மாயாமல்தனனைவைத்த வைசித்திரியாலே *
 தீயாலித்திரமாச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
 வாய்க்குதற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறனைகாம் *
 ஏய்க்குரைத்து வாழுகளேன்று.

(கஉ)

தன்னை மாயாமல்வைத்த	ஆழ்வாராயித் தம்மை	ஓயாமல்	அவசரமும்
	அழியாதபடி இரகிலை	வாய்நடை நித்தும் மாயன்	பொருத்தி நி தநி தனம்
வைசித்திரியாலே	விசித்திரத் தன மையி	வளம்	பெருமானுடைய
	ஞை,	உரைத்த	விழும் விஸ்தாரத்தை
	நி டுதவான பஞ்சபூதம்	மாறனை	அருளிச்செய்த
தீ ஆம் விசித்திரமே	களும் (முன்பின் களி		ஆழ்வாரை
சேர் பொருளோடு	யம் ஒன்றுக்கிலவாத	காம் வயகது உரைத்த	காம் அறுவதே அறித்து
	படி பெ ள் ள் ளு று கு	வாரும் நான் ஒன்று	வாழ்வது என்னை நன்
	வாய்) சேர்ந்திருக்கும்		கோ?
	பதார்த்தங்களைவிடே		

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையாராயிலிட்ட கலிவுக்கு ஆழ்வார் முடிந்தே
 போயிருக்க வெண்மே; ஆழிணை முடிந்து போகாதபடி தமனை வைத்து சேர்ச்செய்வோடு
 பொருகிற ஆக்கியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்படி, 'ஆழ்வார்! இவ்வென்றோடு கொண்டு
 நீ இப்படி விஸமயப்படுகிறதா? மறமும் மமமுடைய விசித்திரமானபடிக்கா வெண்மை காணீர் *
 என்று எம்பெருமான் தன்னுடைய ஆச்சர்ய ஐந்தாகாரங்களைக் காட்டிக் கொடுக்க, அதனை
 வதுபவித்து விஸ்மிதசாகிஞ்சாழ்வார் * மாயாவாமனனே யென்னுக் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாடியில் 'ஆயாமல்' என்றும் பாடமுண்டு என்பர்; அது வழங்குமதன்று. (கஉ)

என்றனைவியங்குவைத்தேதுக்கென * மாலும்
 என்றனக்குமென்றமர்க்கு மின்பமதா—* நன்றுகலி

பாடவேணக் கைம்மாழிலாமை பகாமாறன் *
பாடவேணவார்க்குண்டாயின்பம்.

(கக)

என் தனை நீ திக்கு வைத்ததெனது குரு	} எம்பெருமானே) என் தனை நீ திருவிடை தில் வைத்ததிருப்பத வதற்காக? ' என்று (ஆ-காசர்) கேட்க. மேயி. குமாறும.	} இவ்வுபகாரத்திற்கு எத்த பிரதி உபகாரம் தம் பிதாத்தின் துல்லாமை என்ப நினைவததுடன் அருளிச் செய்த ஆதலால் பகாவிலே செருமவர்களுக்கு ஆவாத முண்டாகும்.
மேலும் என் தனக்கும் என் தமர்க்கும் இன்பம் அத ஆதலானது என் பாடனை		

*** பிராணே! எனக்கு நுதி யிலலாமகிருக்க எனனை இதை ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைத்
திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழவார கேட்க, ' உம்மைக் கொண்டு நமன்கும் ஸம்ஸாரமாயர்க்கு
மனுபவிக்கலாமாயி. விலக்காமலான திருவாய்மொழியைப் பாடுகித்துக் கொள்ளலே உம்மை
இவரு வைத்தோருமாயும்' என்று எம்பெருமானருளியிரைய, வியாசபாசராகி மதற்கு
உரும முண்டாழவாரனா முண்டாயிருக்க, நீசனைச் சிறைபொன்றுமிலேனைக் கொண்டு இக்காரி
யம் கொள்ளத் திருவானம்பற்றின இம்மதேனாபகாரத்திற்கு உபய விபூதியும ஸகமமாது
ஞன்மயிலேயே பென்று தடுமாறிப் பெசினது "எனதற்கு மேனனை பென்றி திருவாய்மொழி.
(கக)

இன்பக்கலி பாலேத்தோனை* இத்திரையோடு
அன்றாறு வாந்திருவாறன் வினாவில்—* துண்டமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதியாறன் கழலே *
திண்டிறலோர் யாவாக்கும் தேவு.

(எங)

துண்டம் உலி பாடுகித் தோனை	} போக்யமான திருவாய் மொழியைத் தம்மைக் கொண்டு பாடுகித்த எம்பெருமானே	} அடிமை செய்ய கருதிய மாதன் கழலே	} கைக்கரியம் பண்ண ஆனாய்ந்த ஆழவாரனா திருவடினை
இவ்வொப்பாடு அன்றாறு வாழ்			
திருவாதனவினாவில்	} திருவாதன வினாவென ஊம மலையாடுத திருபடதியில்	} திண் திறலோர் யாவாக்கும்	} திண்டான அகலவனாய் முண்டாய்ந்தவனாகக் ரும தெய்வமாயும்.
துண்டம் அற கண்டு			

*** ஆழவார நாம பாடின திருவாய் மொழியைக் கேட்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாரு
டனை பிரேரணைக்காகத் திருவாதன் வினாவிலே எம்பெருமான வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற
படினவ அதுவாக்கித்து ஸம் அகலே கொண்டு அச்சேர்த்தியிலே திருவாய் மொழியைக் கேட்
கிதது அடிமை செய்யப்பெறுவது எப்போதேதாவென்று வினாசிக்கிறபடினவக் கூடும் * இன்
பம் வயக்கமெனகிற திருவாய்மொழி பெனாதையிற்று.
(எஃ)

தேவனுறைபதியில் சோப்பெருமையால் *
மேவுமடியாரவனும் மேய்ந்நியும்—* யாவையும்தா

ஊம்மீலையும் சங்கித் தலைவதெளிந்த மாறன்டால் *
மாநிலத்திற் நங்கன்மனம்.

(எக)

மாலைதலை	தூப்பெனில் ஐவகத்தி தூள்லார்களை ! (தேவனொன்ற) இவ்வு பெருமையிற் கிருகா தூவியோயில்	பாவலையும் தான் ஓம் கிலையும் சலகித்த	வைவகேதநாசீததயா காத்தவருமனை திலை மையிலும் அதிகவகை பன்னி இரண்டி வகையான
தேவன உறை படுமில்	சொகுபாடி அடிமை செய்யப் பெருமை யானே	அவை தெளிந்த	அந்த அதிகவகைகள் நீங்கி தேவனொன்ற இரண்டு குணவகை ஓம் செய்கிப் பெற்ற
சேர பெருநாயால்	(அவனது) ஆசரித பாச தகதிரியமாகிற நிலை மையிலும்	மாறன் பால் சங்கன் மனம்	ஆழ்வார் பச்சவிலேயே எழுந்திருந்த பெருகுதி யிருக்கின்றது.

*** தெருகிருவாய மொழியான * இன்பம் படக்கவெனும் பதிகத்திலு மீகோதித்த
படியே நின்றுநடை விளையிலே சொன்ன புத்துவ கிருவாய் மொழி கேட்கிறது அடிமை செய்வப்
பெருமையுடைய நிலையும் தளர்ந்து "ஊம்பெருமான் ஆசரித பாசத்தினால் ஸர்வ நிர்வாணங்கள் என்
திருக்கோம்; இவையும்கூடமே தேவநிதிப மொழியாகிறதேவர்"; என்று ஆழ்வார் அவன் குணவ
திலும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிகவகையான, அந்த அதிகவகையை எம்பெருமான் போகதிய
ருள ஸமாபதிதரானபடியையக் கூறுவான் * தேவியாராவார் எனதுக் கிருவாய்மொழி. இதற்கு
வாய் மொழியில் * உமருகதுகக்கவுருவம் * இறத்ததம் ரீயே * என்கிற இரண்டு பாடல்களில்
* அதியொன்றும் சங்கிப்பன் விளையன் * என்றனஞ்ச செய்கிருப்பது கொண்டு ஆழ்வாருக்கு
சுவகையுண்டாயிற்றென்றாமிடம் அறிக.

* மனாடிப்போதுகளை வன்னெஞ்சத் தெய்வொழுதுமிருத்தி வணக்கப் பணாடியார் முன்பரு
விய * என்று கிருவாய்மொழியில் அதுலகத்திய உபகாரத்தை ஸாதிருகி விஷயமாயடி
பெருகிப்புக, அதனை * தானாடிகை தெய்வத்தை தெய்வத்தேவியே * என்றது
சுருதித்து பிரகாரமையால் ஒருவாறு சங்கை தெளிந்தமையும் விளங்கிறது. (எக)

நங்கருத்தை நன்றாக ஈடிக்கீழும் மாஸர்ய *

இங்கிலர்நிலானை யெமக்குளதென—சங்கையினால் *

தன்னுயிரில் மற்றிலானை தானுழிந்த மாறன்தான் *

அங்கிலையை பாங்குநுரைத்தா னங்கு.

(எஉ)

கம் கருத்தை	கமது வாரும் தவது	தான் மயிலை மற்றில்	ஆதாயிலும் ஆதிலை ளிலும்
சுருக காடி கிற்கும்	புண்படி - தூயவது பெருகிற	கதை தான் ஒழிந்த	விருப்பம் சொல்கை
மாள் அறிய	என்பெருமான் திருவுள்ளத்தாலே	மாறன் தான்	ஆழ்வார்
இவ்வு இவற்றில் ஆசை	பார்க்குத வந்துக்களில் வருபம்	அங்கிலையை	அந்தத் தான்கூடைய
கமக்கு உண்டு என சுவகையினால்	கமக்கு இரந்தோடு கன்னு வகையையானே	அங்கு ஓங்குது கன்னுதான்	அவ்வண்ணம் தூய்க்குது அருளிச்செய்தான்.

*** தெருகிருவாய மொழியான * தேவியாராவார் அதுகவகையுண்டாகித் தீர்க்கவன
வேயல்லது தமக்கு அபேகநிதமான பாற்றாய்மக் கிலைகம் தெய்விலையே, அருளால் ஆழ்வாருக்கு
ஒரு சுவகையுண்டாயிற்று: "ஊம்பெருமனில் கமக்கு வகையிலையென்று ஸர்வ எண்ணியிருக்கி

தேவ; ஆனானும * உன் னாயிருந்திற் பெற்றவா முடைய நுகர்தலை நனாநோகவதனால் அருவின் மதித்ததான நுகர்தலு மமனாசருதி இருந்ததனுபொனா; இவ்விப்பாகில எம்பெருமான் உபேசத்தினை ப்ரஸங்கியிராதே, உபேசத்தினைக் காண்கையானே நமக்கு ஸாரகாரருதி இன்னமும் அந்நிலையே என்று எம்பெருமானு திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கக்கூடும்; அங்ஙன அங்ஙன திருவுள்ளம் பற்றி னால் அது பொய்யாக இருக்கமாட்டாகே; கூறாமையு மறிவாமல் நமக்கு மமனாசருதி உன் னத்தி னுள்ளே உறந்தினதேதா எனாநீர் * ஏனெனரு சங்கையாண்டாயிற்று அந்நால் ஆதலாகிய வகையில் நாம் நனையறப்படியால் ஆழ்வார் அடியாபேதையொன்றே அந்நிச்செய்த நிருவாயினொதி லாம் * நனுகல் வாயினே யென்பது * காலம்பல சென்றும் காண்பதான உக்களோ டெட்களரிடை யிலையே * பாநமலையுதன பாசந்தாதே மத்த வன்பாசங்கள் மறந்தவிட்டு * இத்தயாதி பாச கங்கள் காண்க.

என் சங்கையினால்—எனதிற சங்கையினாலென்றபடி.

(எஉ)

அங்கமார்பேண வலாநடுவேதாழ திருமாற்கு *

இங்கோர்பரிவரிலையென்றஞ்ச—* எங்கும்

பரிவருளசென்னப் பயந்திர்த்துமாறன் *

வரிகழல்தாள்சோந்தவாழ்வார்.

(எஉ)

அரு	அசுத நிதயலிலுமிரிசே	எய்தும் பரிவர உரை	எவமிடத்திறம் பரிவுள
அமர	திதய ஸு திரிகளும் நுகர்	என்ன	எவர்கள் திருவென்
பேண	மகனாசாரபுன் ம பண்		றாசனென்ற எம்பெ
	ளிக (சொன்னருக	பயம் திரை மறன்	ருமாங்குற(அதனஞ்)
அவர் கடுகே வாழ் திரு	அசுத நிதய நுகர் தாச		அசகம் திரப் பெற்ற
மாற்கு	னோடே வாழ்கின்ற	வரி ஏழல் தாள	ஆழ்வாருடைய
இக்கு	ஸாவேச்சுறுகரு		வரினையுடைய வீசக்கற
	இசையிதலே	சேந்தவர்	லோடே கூழா திரு
தர் பரிவர் இல எனது	பரிந்து காப்பிருவர் ஒரு	வாழ்வார்	வழங்கி
அருசு	வருமிகையெய்வந்து		அடைந்தவர்கள்
	தாம் பாய்ப்புட		உருவிலிக்கப் பெறுவர்
			கள்.

*** திருவாய்மொழியான * நனுகல் வாயினிலை * தர் கோல லீல நன்னெடுங் குன்றம் வருவதொப்பான * எனது அதுவந்தித்த அயலுடைய திவ்ய மங்கல் விரத மலல் கண்ணத்திலே திருவுள்ளம் சென்று * இப்படிப்பட்ட சென்றதர்ப ஸௌகுமாரியங்களுக்குக் கொண்கலமான இயக்கமுடனே ப்ரதீயாஜநாததாபரான தேவானின் ஸாரிய மசெயுமகத்தாக, பிரதிபலாமாதங்கிற இந்த நிலத்திலே தனிதய வந்தவாழ்க்கு வந்தவர்கின்றனானே, பரிவா லுருவருமில்லையே! எனது திங்கு நெரிடுமே!, என்று ஆழ்வார் வந்திதலிக்கு பயப்படி, அசுதற்கு எம்பெருமான் "ஆதயிர்! நமக்குப் பரிவாகக் குழுமுகுங்களுக்கும் முகநாடு நிதயரும் உணவி; ஒரு நுகர்புமில்லை" எனமுள்ளிசெய்ய, ஆழ்வார் அசகம் திரத்தாசாரிற்று * அங்குயங்கும பதித்ததில, இத்திருவாய்மொழியில * கலகமிகலா நலதயமுனிவர் கலகமண்டிதா துணக மிலையானவசெல்லாம் தோழுவார்கள் * எனது பாசந்தாதினால் ஆழ்வாருடைய அசகம் திரத்த மை அறியத்தக்கது.

(எஉ)

வாறாமலக்கரினி மால்தன் வலியினையும் *

காரா பரிவருடன் சோத்தியையும்—* பாருமெனத்

தானுகத்தமாறந்தான் சார்க்கஞ்சே காரபேல் *

மாளிடவரைச் சாந்தது மாய்.

(எஉ)

இனி அச்சம் வாராமல்	இனி மேலும் (ஆழ்வார்க்கு) கு) அச்சம் மறுவரின் டாதபடிபாடி	பாரும் ஈன	காட்டிக் கொடுக்க,
என்	ஊகெச்சுவரன்	தான உதந்த	(அது கண்ணு) உதந்தரு வின
தன் வலியினையும்	தன் ஸ்ரீபாடி பிரச்சுதம் கண்ணும்	மாதன் தான் கொடுக்க கா	ஆழ்வார்க்கு திருவாழ்க்கை கொடுக்கே! அடைந்திரு, அகணம் அடைப மட டாய்கில்
செஞ் சூ பரிவரு ள் சொந்தவையையும்	மேலானம் பெருந்திய அடைபெறாது தான் சொந்தவரும்கிறபடிபாடி யும்	காணாய் ஏன் காணிடலவரை காணது மாய	மாமலாரிகளோடே கூடி வருவாயிற்றென்போ.

* * * இதே * அனருமினரும் பதிவந்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அச்சநாறு எம்மெய்யுமான்
ஒருவாறு நீர்க்கிருக்கச் செய்கிறபடி, இன்னபுறம் இவராகு கம் பக்கம் பரிவின கனத்தாலே
அச்சம் மறுவரின் உக நெய்மெய்மெண்ணி, பிரதிகவாகுதும் கணிக்க கொண்ணுதபடி. அரணுத
ந்தான திருச் செங்குண்டாலே மறுச்சுதலிதானான மூலாயிரம் வேதியுதன் பரித்து
கோக்க, அயர்களுடன தான் செந்து யாதந்த அனாயும் கணக்கு அனாதாரணீமகயுதன்
விசய பராக்மபாதி துணைநிருத்தலியையும் காடிகவாகுதும், அதனால் அச்சம் கெட்டு அவன் வடி
வழிகிலே கொஞ்சக கையிற்று அறுபனிக்ரு உதந்தாரை அனாத் தெரிவிப்பதாம் * நாரகடவரு
வித் திருவாய்மொழி.

இவரளே யதபவித்த ஆழ்வார்க்குடைய திருவடினைச் சொந்தம்தான் உற்றீவனம், இல்லம்
யெல் மாலாரிகளோடே செந்து பாழாய்ப் பேசு வெண்டிவது நான்னனாராயிற்று. (எச.)

மாயன்வடிவழகைக் காணுத வல்லிடா
யாய் * அத்நலிற்சி உதலற்றம் * தாயடிகு
உற்றசடகோடனை நாமொன்றிகிற்றும் போதுடகல் *
அற்றபொழுதான தெல்லிடாம்.

(எடு)

மாயன்	வாரிக் வசநுண் . ய	தாய புய்த உற்ற	பரிசுத்த தோதவியாய்த
வடிவ அழகை	திரியம்கள விக்கறம்	கடிகோபனை	ஆழ்வாரை
காணுத	செனநாடித்தனை	காம் ஒன்றி நிற்கும்	காம் கிடமி கின்று அடப
என் விடாயயது	செவிக்கப் பெருமையா	போது	விக்குத கரணம்
அத விஞ்சி	தூண்டான	பதல்	எதுகோ அதுதான்
அழுத அனதறம்	விக்க வருத்தலானது	அறம் பொழுதானது	மகலாகும்;
	விக்கம் அநிகரிகக	எல்லி ஆம்	அவ்வதபவம் விச்சே
	(அதருல்)		தித்த காலமானது
	அவற்றியழுதகாரன்		காளாரதரியாரும்.

* * * இதுபொருதமான அதுபவம் மாகள தபவனாதவிசமாய பாத்மபவம் கிலைகபோக்ய
மகனானமயாலே மிகவும் கோவுபட்டு காட்டுதநிகதுவினாது போலே காலவும் பரிந்திதது, அவ
னது வடிவழகைப் பண்படியாள் வருணித்துக்கொண்டு பெருவகப்பிடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய்
மொழி * மாயக்கந்தசவாமனு வென்பது. (எடு)

எல்லி பகல்கடந்த விதவிடாய் தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தானகலக்க வேணுமென—* நல்லவர்கள்
மன்னுகுத்தானத்தே மாலிதக்கமாறன் கண்டு *
நூலிலையைச் சொன்னுனிக்கு.

(கூக)

எல்லி பகல காத்த	இதனும் பகலும் ஒயாதே வளராத	எல்லவர்களை மனது	கற்பகம் வேதியாகாநிலை
இதனிடைய திருநகரு	இதனிடைய திருநகரு இதனிடைய வகுந்தம் திரைதறார்	கடிததானத்தே மால இருக்க	பெற்று வாழுகிற திருக்கடிததானத்திலே
மெல்ல வந்து தான் கலக்கெழுமை என்	மெல்ல வந்து (மெல்ல மால) தான் என் கலக்கெழுமை என்	மாநன் கண்டு இருக்க துறந்தாயை சொன்னான்.	அந்த என் வேசுவன் எழுந்தருளியிருக்க அவயிர்ப்பை ஆழவார் மேலிதரு கிளைமெற்றதூத துறந்த செய்திலை அருளிச்செய்தார்.

* * * இதே அகவரதாரக நிறுத்த தம்முடைய பெருகிடைய கெடுப்படி தம்மோடே
யகது எம்ச்லேவிற்க விரும்பி அநென்றணிததாகத் திசுந்தருத்தான மென்னும் மலைநாட்டித திருப்
பதியிலே வந்திருந்த தம்பககலிளே மிகவும் ஆவல் கொழுநருக்கிறபடியை அவன் கட்டிக்
கொடுத்த, அதனை அதுகத்திதது ஆழ வர்தாம் தருத்தாரகித படியைத் தெரிவிப்பதாம் * என்
விபுள்ளையிடும் பதிகம். (என)

இருந்தவன் தான் வந்து இயசிலரெண்ணமெல்லாம்
திருத்த விவாதத்திறத்தே செய்து -- பொருத்தக்
கலத்தியனாயிருக்கக் கண்டதெனோர்
கலத்தெனீ கட்டுரைத்தார் கண்டு.

(என)

திருத்தவன் தான்	திருக்கடித்தானத்தி விரும்ப வாய்வேச் வசனே	பொருத்த கலத்த இனியான ஆய இருக்க கண்ட கட்டுரைத்	ஒரு நீராயக் கலத்த இனிமையோடெயிருத் குமபடியை வேலித்த ஆழவார்
இருந் கலத்த	இவ்விடத்தேற கலத்த நிலவாழ்வாருடைய	கலத்த கொறி	அவன் தமோடு எம்ச் வேலித்த படியை
திருந் எண்ணம் எல்லாம் திருந்	மலிந்ததம் முற்றதம் முற்றப்பிதம்	கண்டு	திருவள்ளத்தானே கண்டு
திருந் தம் திறத்தே செய்து	இவ்விடத்தே அருள் செய்து	கட்டுரைத்தார்	அருளிச் செய்தார்.

* * * திருக்கடித்தானத்திலிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய மொழியான * எல்லையுள் காலையில்
கட்டிக் கொடுத்த எம்பெருமான ஆழவாரிதாட்டதனாலும் மென்ன வகது தானனை முற்றாட்
பாக அதுபனிக்ரும் படியாக்கி மைத்து ஒரு நீராகக் கலந்து அததானே தான் இனிமை பெற்
ருண்பிருக்கிறபடியைக் கண்ட ஆழவார் அவன் துன்புடனே கந்து கலத்தபடியைப் பேசினார்
விறன் * இருத்தும் விவகது பதிகத்திலும். (என)

கண்ணிறைய வந்து கலத்த மாலிக்கவலி *
திண்ணியோடெனாமென் சித்தித்து -- தண்ணிதெனும்
ஆருவிரென்றமது காட்ட ஆய்துரைத்தான் *
காரிமாறன் தன்கருந்து.

(என)

என் திறைய வந்து கலத்த மால்	கண்ணைய வந்து கலத்த எம்பெருமான	ஆர் உயிரின	அருமையான ஆதமவி ஹுடைய
திருக்கலி தன் திலே ஆ வேணும் என செத்தது	இதன கலவியானது சாத்தமாயிருக்க வேணுமென் தெண்ணி	சுற்றம் அது காட்ட	சுற்றத்தினத் காட்டிக் கொடுக்க
தண்ணித என்னும்	இதே திரித தென்பதா ஆழவார பிபின	காரி மாறன் ஆய்து தன் கருத்து உரைத் தான்	ஆழவார் ஆராய்ந்து தமது திருவள்ளத்தைய அருளிச் செய்தார்

மக நில்ல உகைய	தெய்வ நன்மைமேலைய		
	ரான்		
பத்தர்க்கு அடிமை	பாகவதர்களுக்கும்		
தனிய	அடிமையப்படுவ திறத்	அது கொல்கை	அந்த பாகவத சேஷத்
	தவ	கிலம் ஆன நிலை	வமே நுகறருமே
	சேவகரவி தாஸயம்	கொண்டு	விஸ்கையென்னவம்
எவ்வி நிலம் தான்	தமகசெயுள்ளதென்று		படியான உத்தமபுரு
ஆக மாறல் என்ன	ஆழ்வார் அநபகஸா		ஷாரதத மெனது
ஒன்	உய்கொண்டார்; (எத		கொண்டு.
	துவிலையென்றால்)		

*** சிந்திநுகமைய மொழியாயே * நகுமானிகள் மலையில் ஆத்மரவுக்குச் சொன்ன பக வதகயார்ந்துதவமானது நிலை நிறபது பாகவத சேஷகவபர்யகதமாளுவ என்னுமிடறகத யதி லுத்திதது "அவனுடைய செயலந்தர்ய சேஷகனில தோற்று அடிமைபுக்கிருக்கும் பாகவதர் களுக்கு சேஷமாயிருக்கும்புருபே எனக்குப் புதுஷாத்தம்" எனறதுதிரிட்டு அந்தப் பாமாத் தத்தை * கொடொற்கடிமை யெனும் பதிகத்திலே ஆழ்வாருளின் செய்தாதுண்டை.

* கொல்கை நிலம்—இதற்கு மேலாக வொரு கிலமில்லையென்னவாம்படி சாமாயுதியான கில மென்க.

* இரண்டாமடியில் "பத்தர்" என்றே பாகவத வழங்குவதென்றது. "பத்தர்க்கு" என்று பூரீசேஷகவகவிற் பெருமபதுவ காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதனே கொள்ளத்தக் கது. (அய)

கொண்டபெண்ணார் தாம்முதலாக் கறுமுற்றார் கண்மத்தால் *
அன்பினவொன்றே யவ்வாவிட்டு—* தோண்டருடன்
சேர்க்கும் திருமாலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மறன் பண்டு.

(அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும்	அனைக்கறும் தரிசமே		
புகழ் மாறன்	கிலக்கிற வசலவி	அவரை விட்டு	அந்த ஆபாஸபதக்களை
	யான கம்மாழ்வார்		விட்டி
பண்டு	முன்ப		
கொண்ட பெண்டிர் தாம்	மீனையி முதலாசை சொவ	தொண்டருடன்	சேர்க்
முதலா உறம்	வப்படுகிற பாகவதக்க	கும் திருமாலை	கம்மை பாகவத சேஷத்
உற்றார்	மெல்லாம்		யிலே சேர்க்க வல்லவு
	காமோடனியாயே		ஒன் ஸர்கெச்சாரை
கண்மத்தால் அன்றா	கொருந்து வாகனாத	சேரும் எனறான்	சேருவோ னெனது உப
வா எனறே	தனை யெனது		தேசத்தார்.
	கொண்டு		

*** தன்னைப் பறநிஞனா பாகவதர்கள் திருவடி களிறே சேர்த்து சக்தி நுகரவல்ல வய் வேகவானே ஸாகலிதபத்துவுமாவான் ; அல்லவாசடங்குறும் ஓளபாநிகபத்துங்கள் ; ஆன சேன்பு ஓளபாநிக பத்துக்களை விட்டு கிறுபாநித ஸாகலித பகதுவான ஸாநிவசயாணுக்கு அடிமை செயது உத்தியிபுககொனென்று, அந்நவாக்கும் தரிசைக்கிறான ஆழ்வார் உபதேசிததருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்ணொனபதாம். (அக)

பண்டைபுறவான பரிணப் புளிய்குடிக்கே
கண்டு * எனக்கெல்வாவறவின் காரியமும் —* தண்டறர்
செயதருளென்றே யிரந்த சீமடறன் தாளிணையே *
உயதுணையென றள்ளாமேயோர்.

(அஉ)

பண்ணை உறவு ஆன பாலை	அகலிவலிதமரண வம் பாதத்தையுடையருள் பாடிபுருஷனை	தண்டு அற நீ செய் தருள் வந்து	தட்டில்லாமல் சீ செய் தருள் வேணும் வந்து
புனிக்குடிச்சே ஏண்டு வனக்கு	தருப்புகளிருடியிலே வேலித்து	இரகத சீ மாறன்	பிரார்த்தித்த ஆழவாருடைய
எங்கு உறவின் காரிய மும்	அடிபெண்கள் வகலிதமான உறவி ஹையவும் கா களை	தான துணையே உய் தனை வந்து	உடய பாதல்களை கவக்கு உலுதில் கோபல மென்று கெஞ்சிச் சினை.

* * * நி நுபாதித பத்துவான ஸாவேசவரணத் திருப் புனிக்குடிச்சே வேலித்து 'எனக்கு
வகலித பத்துக்குறையும் நீ செய்தருளவேணும்' என்று ஆழவார் பிரார்த்தித்த படிவையக்து
வதாம் * பண்ணை காரியமே உதிகம். * சோதிவாய திரவஹன் தாமரைத் தண்டனாள் கோக்
காய * நினைதபவையமே தலைகணியாய் * எனதிப்படி பாசராதேதாம் ஒவ்வொரு வகையான
பிரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. தண்டு அற—தண்டயின் திகை; அல்லது, தாதையுதயின் தி.
(அடி)

ஓரா நீ வேண்டினவை யுள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன் *
காரியனைனனே காணென்று — * பேருறவைக்
காட்ட வண்ண சீலத்தில் கால்தாழ்த்த மாறனருள் *
மாட்டிவிடுத் நம்மனத்து னம்.
(அடி)

சீத் தரா வேண்டினவை உள்ளது எங்கும்	"(ஆழ்வார்) நீர் கூறியது அபேகித் தவை பெல்லவாத்நா யம்	பே உறவை காட்ட அவன் சிதைவில் கால் தாழ்த்த	தனது திரை உறவை யும் நீனைப்பூட்டின வகலித
செய்கின்றேன்	கான் தலைச்சுட்டித் தரு கிளிறேன்;	காறன் அருள்	அபெருமான த சீல குணத்திலே ஆழ்வார்ப்பட்ட
கான் காரியனை அனனே னனது	கான் காரிய சகலனை காரியனைனனேயு வந்து (மெரு மான்).	கம் மனத்து கவம் மாட்டி விடுக.	ஆழவாருடைய திருவரு ளானது நமது கெஞ்சினான் ஆழவான் கிருண மான் செய்துவிடும்.

* * * சீத்தரி நவாய் மொழிபாசிய * பண்ணை காரிய என்னெல்லாவதயின் காரியமும்
செய்தருளவேணுமென்று இரகத ஆழ்வாரை கேரகி 'ஆழ்வார்! சீத் பிரார்த்திக்க வேணுமே?
கானே * பிரார்த்தித்துச் செயல் வேணும்படியன்றோ எனக்குண்டான காரியனைகவப்பாய்க்
மான உறவுத் தெரிப்பு இருப்பது. ஆன பின்பு கானே உம்முடைய ஸர்வாபேகிதவகையையும்
கிளறிலெற்றித் கொடுக்கின்றேன்' என்று எம்பே நமனருளிக் செய்ய, தன் பெருமை பாராதே
என் சிறுமை பாராதே இப்படியுள்ள செயல்கை! இதொரு சிலகுணமிருள்கும்படியென்!
என்று அகலுண்ட சீல குணத்திலே யிடு உறிய பேசினது * ஓராயிராய பதிகம்.
(அடி)

ஓரா—செய்வாவென்னும வாய்பாட்டி, தந்தகாலகிளையெச்சம்.

எமயார்கண் மாமார்பில மன்னும் திருமால் *
கையாழிசங்குடனே காணவேணணி— * மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டேக் கண்டுகெத்த மாறன்போ *
ஒதவுய்யமே யினனுயிர்.
(அடி)

உன செயல்நன் என்னை	(செய்பெருமானின்)	அவன சோ ஏய்த்த	அப்பெருமானது பாண
என் செஞ்நாள் உருகும்	உனது மரிவதனை	உவரத்த	விதவ குணத்தைய
கேட்கை பெருஞாண்	எனது உள்நாம் உருகா		பொருத்தமாக எஞ்ச
பென்	கின்றது;		துணர்த்த
மருவுகின்ற இ. றுபு	(அதற்கு மேலே) ஆவன	மாறன் சொல்	ஆதங்குண்டிய ஸ்ரீஸூகித்
புடன்	உம அந்நகரிதது உரை		தியை
	கலந்தது' என்ற கூறி		
	(சிறே ஸ்மாரக பதார்த்த	என் தா	எனது கரியானது
	தலகனாமின தோய		
	பட்டு) அதவந்திக	சொக்காது இருப்பது	அதுவந்தியார விருப்பது
	கொடு துறந்த அவரை	எனது	எவ்விடத்திங்?
	தத்துடனே		

* * * திருவருவாய் மொழியாகிய * இன்னுமிகச் செவ்வில், ஸ்மாரகபதார்த்தங்களுக்கே
கேட்பாட்டுக் கொண் கிற்கக் செய்கே, * இரத்தும் விடக்கென்கிற திருவாய் மொழியிலே
தலை நடுமாறாகக் கலந்த கவனி நினைவரு வந்து தரிக்க, அதனையருவிச் செய்த திருவாய்மொழி
வாய் * உருகுமால்செஞ்சுப்பதிகம்.

திருவாய் மொழியில் "உருகுமால் கெஞ்சும்" என்று பரசரமிருத்தாலும், இந்த, வெண்பா
காண்கவரிலே வெணடிகருசகிரை "உருகுமான னானிவருசும்" எனவே சுததபாட
மாகும் (அக)

எங்காதலுக்கடி மாலேய்க்கித் வடிவழகென்று *
அங்காது பற்றுகா வாங்ககண்டால்—* எங்குமுள்ள
புள்ளினதன் தத் துதாகப்போதலிலும் மாறன்னுள் *
உள்ளினர்க்குத் தீங்கெயறக்கும்.

(அஎ)

எம காறலுக்கு அடி	எனது அன்புக்குக் கா	என்கும உள்ள புன்	எவ்விடத்தருள்ள பற
	ணம்	நிலத்தது	ணங்குட்டத்தது
மாள் எய்த்த வடிவு	அப்பெருமானிடது		
அதரு எனது	தன்ன கிண்குற	தது ஆக போக விடும்	ததலுப்பின
	கொண்டதரிமென்று		
	அதுதியிட்டி		
அருகு ஆதி உருக	அதது வடிவழகே	மாறன் தான்	ஆதங்குண்டிய திருவடி
சு	ஆவம்பணமாக		கொண்டது
	அப்பெருமானை கோணி	உன்பரிணர்க்கு தீங்கை	தமணிய அதுவந்திதவா
ஆகரு அவன் பால	அவனுமறுமொரு	அதுவரும்	அருண்டிய தீங்கை
	திருப்பதியிலே		நீப போகவிடும்.

* * * நன்னுற கண்ட படியினினை செயல்நாம் துது விடுகிற படுகமாம் * எங்குள்ள கவன
கதியாடுவது ஆகாய றுரு கயங்கில "தமனிறுமாம் கிறகக் செவ்வழி" இப்பாதி குண
கில "..... வெள்ளக் கப்பல்வினையுணர்ந்து உலகுதருகிய பரி கவனமயாரகணககா துது காதுக்து
விவரம்" என்று, வெணகநம்பலிம பற்றுதகா இததி துதா, மொழியில் துதுவிட்ட காக அருவிச்
செவத்ததிகேயப முன்னுறகள் அருவிச் செய்யப்பட்டன.

(அஎ)

அறுக்குமிடரென்றவன்பா வாங்குவிட்டதாதர் *
மறித்துவரப் பற்றாமனத்தால் * அறப்பதரி
செய்யதிருவாய்க் செவ்வகினைத்தான மாறன் *
ஹமயலினுற் செய்வறிபாமல்.

(அஅ)

இடம் அதுக்கும் எவ்று	பொது தயாராகிநீர்ப பொய்பெருளாய சென்று கொண்டு	கையாவிபுறம்	அறிவுகலக்கித்தினம்
அவன் பால் ஆங்கு விட்ட தூதர்	அப்பெருமானைச் குறித்து அனுப்பப் பட்ட தூதர்	செய்யவு அறிவாய்	கொண்ட பிழையையு இன்ன தென்தி யாமல்
மறித்த வர பற்று மனத்தாய்	கிண்டு மருவளையும் ஆறியிருக்கமாட்டாத திருவுள்ளத்தாலே	மாதன்	ஆழ்வார்
அந் பதறி	மிகவும் விவரித்து	செய்ய இரு காலையில்	வினாக்களமாக இருக்க லாய் உடைய கொடு
		செய்ய நினைந்தான்	எழுந்தருள் முயன்றான்.

*** நெருத்திருவாய் மொழியாகிய * எங்களுளில் விடப்பட்ட தூதர் அதுதான்வருவது ஏம
பெருமானுக்குச் சுவதையை யறிவித்து கிண்டு வருவதற்கு முன்னே ஆழ்வார் மிகவும் பதறித்
திருவாயிலில் செல்ல நினைந்த படிவாய்க் கதவதாம் * அதுக்கும் வினாவாலை எங்கும், சுற்றடி
வில் * செய்வதறியாமல் என்கிற டாடம் மறுக்கத் தக்கது; தனோடுதலால், செய்வு எனருளும்
செய்வதென்றே பொருள்படும; “விவாக்கியைகள் செய்வால்” என்ற உயிதேச ரத்தினமாலெப்
பிரயோகமும் காண்க. (அஅ)

மல்லடிமை செய்யும் நாள் மால்தன்னிணக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் — * செல்கின்ற
அந் நுமைபேசி அலமந்த மாறனருள் *
மாற்றுகப் போகுமென்றனமால். (அக)

மல் அடிமை செல்லும் கால	பரிசுரணமான கைகரி யம் செய்வப் பெறு காலம் வடிகாத்தோ வென்று	தொல் நவந்தாய்	இயற்கையான பத்திவி நாள்
மால் தன்னே கேட்க	எம்பெருமானை நோக்கிக் கேட்க	செவகின்ற ஆற்றமை பேசி அலமந்த மாறன்	தமக்கு கிழங்கின்ற ஆற் ருமையை எதெற்கு கூறி அலமப்பை யடைந்த ஆழ்வா ருடைபு
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	சம்பெருமான அறிவி யிட்டுச் சொல்லுமள வும் குறியிருக்கமாட் டாத	அருள் மாற்ற ஆக என்றன் மால் போகும்	கருணையோ மருகதாக கலது அடிபுரணம் தொடையும்

*** கிழ்க்கிருவாய் மொழியாகிய * அதுக்கும் வினாவில் * அடிபெண்ணுறவுப் பெறு நாள்
எனவ கொலோ * ஓர் காலத்தியேனே * நானே வதியேன் * கண்ணுரக்களிக்கின்ற திகடுன்று
கொங்கனாடே * என்றிப்படி பங்கால் பேசின ஆழ்வார நித்ய கைக்கரியம் செய்யப்பெறும் நாள்
என்றைக சென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அதுகியிட்டுச் கொல்லுமளவும் பொறுத்
திருக்கமாட்டாமலினாலே தமக்கு கிழங்கின்ற ஆற்றாமையைப் பேசுவ பதிகம் * மலலினை
கமழ் என்பதாம். (அக)

மாலுமறுநாஞ்சை முற்றும் மன்னுமுடம்பின் முடிவில் *
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுக்கது — * மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே செருமெனும் சீமாறன் *
தானானே கீதமக்குத் தான. (கஉ)

மால்	எம்பெருமான்	சால நண்ணி செய்வன் என	கிஷும் பொருததனாகத் நிலைகடந்த தருகி ரோன்' என்பதருளி யொப்ப
உமது வாலுமாச் முறறம்	‘(ஆடா) உமமுடைய அபேகிதவகனெல் வாலுந்தையும	தான் உகந்த மேல் அவன்	தாம் வணங்கித்த ‘அப் பசம புருஷனை
மன்னம் உடம்பின் முடிவில்	இந்த சீரத்தில் முடி விலே		

நீர் ஆர் வண்புரத்தே சேரும் எனும்	திருக்கண்ணபுரத்திற் சென்று ஆசாரியடிக் கொண் டுந் தருளிச் செய்த சிம்மாழ்வரை	கத்தமக்கு தான தாரானே	சமக்கு கடந்தி திருவடிகளை பரவாதித்தருளமாட் டாரோ?
-------------------------------------	---	-------------------------	--

சீமாதன்

“ * * * ” தானே உதித்தோன் ” என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான ‘ஆழ்வார்! உமக்கு இந்த தேவநாவலாநாதனில் உம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டு போய அடிமை கொன்னுக் கட வேமாம்’ என்று காணிடநின்றொடுக்க, அந்தாலே திருவுள்ளம்மாந்து அப்பொருவானத் திருக் கண்ணபுரத்திலே சென்று சேருங்கொண்ட பரோபநேசம் பண்ணின பதிகம் * மரண கண்ணி பெண்பதாம். * மரணமானால் எவருக்கென கொடுக்குமபிரான் * என்றதில் நோக்கு (கூய)

தானடைத்தோர் தங்கட்தத் தானே வழிந்துணையாம் *
காணமேகததைக் கதியாக்கி — * கீளுதலாம்
ஏதமிலாவின்னாலிலேக வேண்டினும் மாறனேன் *
கேதமுள்ளதேர் வாம் கெடும்.

(கூக)

தான் அடைத்தோர் தங்கட்தத்	தன் திருவடிகளைப் பற்றினவர்களுக்கு	விண் உலகில் ஏக எண்ணும்	பரமபதத்தில் எழுந்தருள் வண்ணம்
தானே வழித்துணை ஆம்	தானே மாரகபரத்தவர்	மாறன் உன்	ஆழ்வார் என்று கொண்ட மாதிரித் திலே
காணமேகததை	இன்ற காணமேகப பெருமானே	கேதம் உனது என் வாம் கெடும்	தூக்கிமென்று பேசுபெற் றமவ பெண்ணை ஒழிந்துபோம்.
எதி ஆர்	வழிக்கு எடுக்கருதக் கொண்டு		
கீளுதல் ஆம்	கீடகியாமெ குத்த வினவாத		
ஏதம் இலா			

“ * * * ” மார்ப்புத்து கைதயம் மோதற்கத்தே மடுகிறம் ” எனபது ஆசாரய தருதய ஸ்ரீநாடிக். கீழே * மரணமானால் எவருக்கென கொடுக்கும் பிரான் * என்றபடியே தேவநாவ லாகத்திலே போது’ என்று எம்பெருமான காணிடநிக் கொடுக்கையாலே நோக வெருப்பட டார் ஆழ்வார்; அவர்க்குத் திருமேன்கூர்ச் காண மேகப்பெருமான் வழித்துணையாக அமைகதர; இவ்விஷயம் * தான தாமரைத் திருவாய மொழியிலே அருளிச் செயல்பட்டது. (கூக)

கேடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினுட்போல *
தடமுடையனத்தூர்த்தன்னில்— * படவரலால்
கண்ணில் மாற்காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் * உன்
விண்டனிலுள்ளோர் வியப்பவே.

(கூஉ)

மாறன்	சும்மாழ்வார்	தடம் உடை அளந்த புரம் தண்ணில்	தடவரலால் உடைய நிருவணத்தபுரத்திலே
உன் விண் தனில் உன்னோர் வியப்ப	உயரகத பரமபதத்தி துணை நத்தியனாநீரி கா ஆச்சரிப்பதும் படி	படம் அரவில் உன் தவின மாற்கு	படமுடைய கேளுன் மீது பள்ளி கொண்ட ருளும் திருமேன்கு
கெடும் இடர் வல்குந் தத்தை கிட்டினுட் போல	தக்கமற்றதான ஸ்ரீநா குண்டத்தை உடைத்து அடிமை செய்யப்பெறுதல் போல	ஆள் செய்ய காதலித்தான்	அடிமை செய்ய விரும்பினோ.

*** பாம்பு, தட்டில் போனால் அங்குதச் செய்யக்கூடிய ஸங்கரியங்களைத் திருவனந்த புரத் திலே சேஷசாரியான ஸ்ரீபதமகாடப் பெருமான் திருவடிகளிலே தாமும் தமநுமாகச் சென்று செய்ய விருப்பினபடினைத் * கெடுமிடாய வெல்லா மென்கிற திருவாய் மொழி, திருவாய்ச் செய்துசொன்ன. (கூஉ)

வேய்மருதோளிர்திரைகோன் மேவுகின்றதேரத்தை *
தானமருவாத்தன்மையினால் * தனனையின்னம்—பூயிலிலே
வைத்துமேனச் சர்ப்பித்து மால்தெளிலிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற னெங்கஞ்சாரவு. (கூஉ)

வேய் மருதோள் இத்திரை கோன்	மூத்திய போன்ற தோள்களைப்பூண்டய னான பிராட்டிகுரு வல்லபனான மெபெரு மான	தனனை இளனம் பூயி யிலே வைக்கும் என சங்கிதது	தமனை இளனம்மூ த்திய ஸமஸாரத்தி னேவே இடவென்க ருமோவெனது அநி சங்கிதது
மேவுகின்ற தேரத்தை	மருதகுளியிருக்கு மிடத்தை	மால் தெளிலிக்க தெளிந்த	மெபெரு மான் தேற்றத் தேதின
தான மருவா தன்மையி னால்	தாம புசப்பெருமையி னாலு	தக்க புகழ் மாறன் எங்கஞ் சாரவு	தருதியான புகழை பூண்டய துடவர எங்குந் புரல்.

*** தாம் மகோத்தித்தபடியே அப்போதே அந்தேரத்திலே போய அடிமைசெய்யப் பெறுமையாலே ஸலாகி * பழையபடியே உமக்கு ஸமஸாரத்தி விநுபபே சேஷித்துவிடுகிறதோ' என்று, பச்சுருதி ஸமஸாரத்தின கொடுமையாலும் சுச்சாஸ்வாதக்கிரீயத்தைப் பற்றவும் தாக்கு ண்டான அதிகாங்கையை * வேய்மருதோளிரைப் பகிருத்திலருளிச் செய்தாரென்க. மேலே சொன்ன அதிகாங்கை முகடுபத * ஸாலே அருளிச் செய்யப்படடிநுக்கி, தா. அந்தாவது—தரு படுக்கையிலேகூட விநுக்கச் செய்தே பகமேயுக்கப் போகிற விடியற்காலம் வந்து, அகால, உதயச் சேற்ற குரலில் மாசின் முதலானவற்றிலுடைய பாடலாடல் முதலான அனாடலானவற்றையும் காண் ஸையாலே அவற்றையே கொண்டு * கண்ணிரோன பகமேயுக்கப் போனால்' என்று அதிகாங்கை பண்ணி நோவுபடுகிற இடைப் பெண்கள் பேச்சாலே அருளிச்செய்ததான * வேய்மருதோளி ரைப் பகிருத்திலுந்து ஆழவாந்தமகருண்டான அதிகாங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பததாவது பாடல * கொங்கினிவசபெங்களாய் இசைவே * என்றதின் கவடறித்த பூருவர்கள் கிரீவழறித்தபடினைத் தழுவி * மால் தெளிலிக்கத் தெளிந்த * என்றருளிச் செய்யப் பட்டது. (கூஉ)

சார்வகவேயடியில் தானுணர்த்த பத்திதான் *
சீரார் பலத்துடனே சோந்ததனை—* சோராமல்
கண்ணோர்த்தமாறன் கழலினையே னாடோறும் *
கண்ணுக்குமென்னுடையகண். (கூஉ)

அடியை	சூரம்பதில் * கீடுகின் முற்றத்திய	சோ ஆர் பவத்துடனே சோந்ததனை எனடு	தெரத்த பகடுகுடே சோந்த படியை பறித்து
சாரவு தக்கை	எங்குந் தரும் உபாதேய மாகிலே	சோராமல் உரைத்த	முன்னம் குணாயுதம் அருளிச் செய்த
தான் உரைத்த பற்றி தான்	தாமருளிச் செய்த பத்தி யானது	மாதன்	ஆழவாருடைய

செழில் இயைபே
சான்றோரும்

உபய பாத்தகியே
சப்பிரதம்

என்னுடைய எண்
கண்டு உகக்கும்

எனது எண்ணின்
மேலித் தூக்களிக்கும்.

*** திருவாய்மொழி யென்பது ஒரு கிறத்த சாஸ்திரம். உபகாமித்த அர்த்தத்தை உப
ஸம்நீதராம் பண்ணுவதென்பது சாஸ்திரத்தையாகையாலே முதலில் உபகாமித்த பத்தியோகத்
தை * சார்வே நவகெதிக் கென்கிற திருவாய்மொழியிலே உபஸம்நீதத்தருளினுசென்றெறு.
“பெண்குறையைச் சார்வாக கியுதித்து” என்ற ஆசார்யத்தருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் காண்க. (கௌ)

கண்ணனடியிணையில் காதலுறவார்தேயிலே *

நிண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணவர்க்குத்

தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினுன்மறான் *

சூனபுகழ்சேர் தன்னருள்.

(கௌ)

கண்ணன்	சுருங்கச் செப்பி	சுருங்கமாக அருளிச்
அடி இணையில்	மண்ணவர்க்கு	செய்த
காதல் உறுவார் செய்கி		இவ்வுகைத்தவர்களுக்கு
நிண்ணம் உறு		
மறான்		
சூன புகழ் சேர் தன்	தான் உபதேசிக்கை	தாம் உபதேசெஞ்சு
அருள்	தலைக்கட்டினுன்	தொழிலை முடித்துத்
		கொண்டார்.

*** எம்பெருமான் தம்மைப் பசம் பதத்திலே கொண்டு போகப் பதறுகிறபடியைக்
கண்டு, சரம தஸையிலே புறநத்துக் கிடக்கும் மறநாகிணைப் புத்திரன் முதலானார்க்குக்
காட்டிமாபோலே ஆழ்வாரும் ஒருவருநிழுவாதபடி எண்ணார்க்கும் துதிநக்களைச் சுருக்கமாக உப
தேசிக்கவேண்டி * கண்ணன் கழலிணைப் பதிகத்திலே * தான்வாய்மலரிட்டு நான்வாய் காமதே *
* பசமாவான் நாமம் * கலைநன்மலரிட்டு நினைமின் வெடியானே * என்றிப்படி மகேசுவரக் கையன்
னாகிற காணத்தயத்தானும் ஆறும் வருத்தியை உபதேசித்துத் தலைக்கட்டினுராயிற்று.

“செயலிக் சுருக்கச் செப்பி” என்றது “செய்யவேண்டிய காரியத்தை எம்பெருமான்
அருளிச்செய்து” என்றபடி. (கௌ)

அருளாலடியிலேடுத்த மாலன்பால் *

இருளார்த்த தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருலிகம்பில்

இத்துடன் கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த *

கத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல்.

(கௌ)

அருளால்	இத்துடன் கொண்டு கா	(தம்மை) இந்த சீர்த்
அடியில் எடுத்த மால்	இசைவு பார்த்தே	தோடே கொண்டு
அன்பால்	இருந்த	போக
இருள் ஆர்த்த தம்	கத்தி	(தமது) அனுமதியை
உடம்பை இச்சித்த	மாறன் செஞ்சொல்	எதிர்பார்த்திருந்த
இருலிகம்பில்	சொல்லும்	அவனது கத்தியை
		ஆழ்வானுடைய ஸ்ரீஸூக்தி
		நியானது
		தெரிவிக்கும்.

*** திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * மயர்வற மதிவலமுனிவன் * என்னும்படி பாக அடியிலே தம்மை விஷயி கறித்தருளின ஸர்வேசுவரன் தம்மைப் பரமபதத்தேறத்தொண்டு போகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இந்த சரமதிருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரித்து அதற்குத் தம்முடைய இசைவை யெதிர்பார்த்திருந்தமைவை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்திலே அருளிச் செய்தா சொன்க. இப்பதிகத்திலே * இவ்வுகின்றி யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே * என்ற பாகரத்தில் கொக்கரகவும், மேல்பதிகத்தில் * மங்கலொட்டுன் மாமாவை * என்றதை கொக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றாமடியில் "இவர்கையு பார்த்திருந்த" என்று சிலர் ஓதும் பாடம் மறுக்கவும் படற்க்கவும் தக்கது. அதில் 'இவர்' என்பது அக்ஷரிக் கடிவாய்த்து. இரண்டாமடியில் 'தம்முடம்பை யிச்சித்து' என்றதுபோல இக்கும் 'தம்மிகையு' என்னப் பொருத்தமேயல் லது இவர்கையு என்னப் பொருந்தாது. இவ்விஷயம் ஆழ்ந்த க்ஷுத்தபத்தியுடையார்க்கே அவ காவிரிக்கும்.

(கங)

செஞ்சொற்பரன்றனது கீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிலேத்துக்கொண்ட *
திண்டிறல்மாதன் னந்திரு.

(கௌ)

செஞ்சொல் பான்	செஞ் சொற்பரனாலே	வை விடுவித்துக் கொண்ட	(அனைத்து மாயவிலை
செ் தனது ஆரும் மேனி தனில்	பிசுதிபாதிக்கப்படு		இவர் நாம்அசம்பாபத
வஞ்சித்த செய்கின்ற வாஞ்சை தனின்	கின்ற பரமபருஷன்		படி) தம்மை விடுவித்
விஞ்சுதலை கண்டது	தம்முடைய கெடுத்த திருமேனியிலே		துக் கொண்ட
அவனை காண் கட்டிக்	கஞ்சுகையாகச் செய்கிற கிருப்ப மிகுதியைக் கண்டு	திண் திறல் மாதன்	திடமான சக்தியை
	அவன் திருவடிவனைக் கட்டிக் கொண்டது	கம் திரு	புண்டயாரான ஆழ்வார்
			கமர்துச் செல்வம்.

*** தம்மோடே வந்து கலந்து தமக்கு கிதேயனுய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபி நிவேசமுடையனுய்த் திருமேனியோடே தம்மைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போகவேணுமென்று எம்பெருமான் காட்டுகிற குதூறுதலத்தைக் கண்ட ஆழ்வார் 'ஐயோ! இவ்வழக்குடம்பின் தோஷ மிகுதியை வறியாமல் சாகார்த்தனுயிருக்கிற விஷயங்கு இதின் தோஷத்தை யுணர்ந்தி னோமகில் இம்மைத் தனில்லன்' என்று கினைந்து இதின் தோஷங்களை அவனுக்கறிவிக்க, அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்கு உடம்பாராப்பேரல அது தானே அவனுக்கு பேய்விழுதகக்கு உடலாக 'பிரானே! இந்த கிணுசையை நீ கழித்துக்கொள்ளவே வேண்டும்' என்று அவனைக் கலக்கட்டி அந்த வாஞ்சையை விடுவிற்துக் கொண்டாராழ்வார் * செஞ்சொற்கவிகாளைன்கிற திரு வாய்மொழியிலே.

ஸர்வசுத்தானு அவனுடைய பிடிவாதத்தையும் ஆழ்வார் ஸ்வசத்தியாலே மாற்றினானாத லால் 'திண் திறல் மாதன்' என்று மாமுணிகாரிடம் கிறுது பெற்றாரென்க.

* மங்கலொட்டுன் மாமாவை * என்கிற பாகரம் இத்திருவாய் மொழிக்கு உயிரானது. "வேர் குடுமாவர்கள் மண்பந்துக் கழற்றுகாப்பேரலே ஐனாரியை விக்கறத்தோடே ஆகிக்

சும்" என்றித ஸ்ரீவசுபுஷ்பண ஸ்ரீஸூக்தியும் "வேர் குடுவார் மண்பற்றுப்போலே" என்றித ஆசார்ய ஹ்ருதாய ஸ்ரீஸூக்தியும் இங்கே அதுஸந்தேயம். (கௌ)

நிருமால் தன்பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு*
அருமாயத்தன் நகல்லிப்பாளேன்—* பெருமால்
இன்றென்பால்செய்வா னென்னென்ன இடமுற்று நின்றான்*
தன்னுபுழ்மாறணத்தான் சூழ்த்து. (கௌ)

நிருமால் தன் பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர் கண்டு	ஸர்வோச்சாரன் தம்மிடத்த அதிகமான ஆதாம செய் பும்படிவயக் கண்டு	நீ பெருமால் செய்வான் என்	நீ திக்க விவாழ்வாத தைச் செய்வா னென்?
அன்று அரு மாயத்த அகல்லிப்பான் என்	"எம்பெருமானே! இதற்கு முன்பெல் லாம் (என்னை) பா கருநியிலே விட்டு வைத்து அகற்றி விடுவானென்?	என்ன தான் தன்னு புதழ் மாறின குழ்த்து	என்று (ஆழ்வார்) கேட்ட, (அப்போது) எம்பெரு மான் தான் திக்க புனைபுடைய தான் அவ்வாழ்வாரை விரைந்து கொண்டு (அவர்) கேட்ட கேள் விற்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல்) தமோதி நின்றான்.
இன்று என் பால்	இப்பொழுது என்னிடத்தில்	இடர் உற்று நின்றான்.	

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலிலே அளவுகடந்த அபிவிருத்ததைக் காட்டத் தொடங்கினான்; அது கண்ட ஆழ்வார் 'பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுகுழியிலே தன்வி வைத்து இன்று துக்கனே ஆதரிப்பதற்கு என்ன நேறது?' என்று மடிநிடித்துக்கேட்ட, அதற்கு ஒரு மறுமாற்றமும் சொல்லப் போகாமையாலே எம்பெருமான் தரிமாரி நின்றான்; என் பது* நிருமானிருந் கோலமலை யென்றே நென்றித நிருவாய் மொழியில நுளிக் செய்யப்பட்ட தாம். ஆசார்ய ஹ்ருதாயத்தின் முடியில் "இன்று அநேகமாக ஆதரிக்கிற நீ அசாத்ய வதாரிதத்து சொல்லென்று மடியைப் பிடிக்க" என்று தொடங்கி விரிவாக அருளிச்செய்துள்ள விஷயங்கள் இங்கே அதுஸந்தேயம். (கௌ)

சூழ்த்துகின்ற மால்விசும்பில் தோல்கைவழிகாட்ட*
சூழ்த்ததனை முற்றமறுபலித்து—* வரழக்தஸ்
கடியகுடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான்*
முடிமகிழ்ச்சி ஞானமுனி. (கௌ)

முடி மகிழ் ச்சி ஞானம் முனி	நிரு முடியிலே வருள மாலையணிந்த ஞான முனிவராகிய ஆழ் வார்	அதனை முற்றம் சூழ்த்த அனுபவித்து	அங்குள்ள அதுபவம் களைபெய்வாம் ஆழ்த்த அதுபவித்து
சூழ்த்த நின்ற மால் விசும்பில்	தம்மைச் சூழ்த்த நின்ற எம்பெருமான் பரம்பதத்தில்	அங்கு வரழக்த	அங்கிடத்தே வானம் பண்ணி
தொல்லை வழி காட்ட	அநாத் மார்க்கமனை அச்சிராதி மார்க்கத் தைக் காட்டிக் கொடுக்க	அடியகுடனே இருத்த ஆற்றை உரை செய்தான்	நிதியுறந்தாகளுடனே கடியிருத்தபடியை அருளிச் செய்தார்.

எம்பெருமான் ஆழ்வாசைத் திருகாட்டிலே கொண்டு போய் வைத்து இவரும் தானாக அறப்பலிப்பதாய் மகோகித்து இவர்க்கு அச்சிசாதி மார்க்கத்தையும் அங்குள்ளார் பண்டமும் ஸத்தார விசேஷங்களையும் பரமபதப்பாப்தியையும் அங்கு கஷ்டபெறும் விசேஷங்களையும் தன்னுடைய சிவருபரூப குணவிபூதிகளையும் விசதமாக இவர் கண்டறப்பிக்கலாம்படி பரமபத தகைபைப் பிறப்பித்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அவற்றை அழித்தாகத் திருப்புவியாழ்வாரடியிலிருந்து கொண்டு கண்டறப்பித்து * அந்தமின் பெரின்பத்தடியரோடருந்து தாம் பெற்ற அப்பேற்றை * சூழ்விசம்பு பழுகத்தியருளிச் செய்து சொந்ததாயிற்று. (கக)

முனிமாறன் முன்புறஞ்செய் முற்றின்பம் நீயி *
தனியாகிநின்று தளர்ந்து * கனியாம்

பரமபத்தியால் வைந்து பங்கயத்தாள் கோனை *

ஒருமையுற்றச் சேர்க்கா னுயர்ந்து.

(கஃ)

முனி மாறன் முன்பு உரை செய்	உடலோப மாமுனிவர் சேழ் அருளிச் செய்த	பக்கயத்தாள் கோனை	திருமாலை
முற்றின்பம் நீயி	இன்பம் முழுதும் நீங்கினவராகி	ஒருமை உற்ற உயர்ந்து சேர்க்காள்	திருவுள்ளத்தாலே ஒரு வாய்ப்பட்டு அத்தாலே சித்தியவழிகளின் உயர்வை உடையதாகி எம்பெருமானோடு சேர்க்காவிற்று.
தனி ஆடி நின்று தளர்ந்து	தனிமைவாய் நின்று வருத்தி		
தனி ஆம் பரமபத்தியால் வைத்து	அதிகமாக விளைந்த பரம பத்தியினால் பரிபங்கயம்		

சூழ்விசம்பணி முகிலென்கிற சேழ்த்திருவாய் மொழியிலே பரம பதத்திலேபுகுதல் பரிபூரணாகத் தாளியாய் நித்யவாசிகளின் திராவிடே பிருத்திறாடியாகத் தம்மை யதவந்தித்த விது துறாநாறுவந்தானமாத் திரமாய் உள்ளபடியே யன்றிக்கே யொழிகையாலே, மேருமலைச் சிவிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப விருந்தவன் பேராழமான பாதாளத்திலே தலைமீழாகத் தன்னுள் விழுந்து கோவுபடுமா போலே இப்பிறவிப் பெருங்குழியிலேயே தனியே தாமிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஆற்றாமை தலையெடுத்துப் பெருமிடது செய்து கூப்பிட்டுப் பெரிய சூத்திரியோடே திருவடிவானிலே சரணம்புக, பெரிய திருவடி திருச்சீதானிலே பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட இவரே பேசுபித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து நோற்றி, காந்தட்டான் பரக்குதலைப் பத்தத்தையு மறுத்துத் திருகாட்டிலே கொண்டுபோய் நித்யவாசிகளோடே ஒரு கோவையாக்கி நித்ய கைக்கரியம் கொண்டருள, இன்னும் தாம் * அலாவந்து விடுபெற்ற படியை * முனியே காண்முகனே பென்கிற திருவாய் மொழியில் அருளிச் செய்த தலைவாட்டினாழ்வார் — என்றதாயிற்று. (கஃ)

நீயர் திருவடிகளே சரணம்.

000 000000 000

பெருமான்கோயில் பாதியாதிபயங்கரம்

அ ண ண க் க ர ா ச ர ி ய ர்

இயற்றிய

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி உரை

முற்றுப் பெற்றது.

000 000000 000